

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 37
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 12 НОЕМВРИ 2019 Г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд, и Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВАТ: Красимир Шекерджиев, Стефан Гроздев

На заседанието присъства Николай Найденов - и. д. главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09,36 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет - 12 ноември 2019 г. Има предложение за включване на допълнителни точки в дневния ред от т. 20 до т. 25. Те са свързани с предложения за повишаване в ранг и периодично атестиране. Вероятно това е и причината да включването им като допълнителни точки. /Др. Кояджиков: Не само това, просто те, по мнение на комисията, са стандартни, безконфликтни. Мисля, че без голям дебат ще минат през Съдийска колегия. Съобрази се това, че

днес няма изслушвания и избори на административни ръководители, а в следващите две заседания има избор на административни ръководители./ Да, разбрах Ви. По отношение на включването на точките от 20 до 25, виждам, че няма възражения. Колеги, режим на гласуване. Гласуваме включването на допълнителни точки от 20 до 25 в дневния ред. Режим на гласуване. Дванадесет гласа „за“. Точките са включени в дневния ред.

/след проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

20. Проект на решение за периодично атестиране на Теодора Руменова Йорданова - Момова - съдия в Районен съд - Шумен.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

21. Проект на решение за периодично атестиране на Полина Пенкова Пенкова - Стефанова - съдия в Окръжен съд - Габрово.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

22. Проект на решение за периодично атестиране на Евгени Мирославов Узунов - административен ръководител на Районен съд - Несебър.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

23. Проект на решение за повишаване на Веселин Валентинов Енчев - съдия в Административен съд - Бургас, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

24. Проект на решение за повишаване на Димитрина Маринова Петрова - съдия в Административен съд - София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

25. Проект на решение за повишаване на Стела Дянкова Бъчварова - съдия в Районен съд - Свищов, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с т. 1 от дневния ред. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, т. 1 е произнасяне по молба на Николина Янчева за освобождаване от длъжността „съдия“ в Административен съд - София, считано от 20 ноември 2019 г. От материалите пред Вас е видно, че съдия Янева, към получената справка, не е изготвила мотивите само на 3 дела, което, предполагам, няма да има никакъв проблем да се случи до датата на освобождаването ѝ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по т. 1? Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще подкрепя предложението на КАК, както е направено. Действително, колегата има за решаване 3 дела, които са обявени на 9-ти и 23 октомври. Те даже са и в срока за

произнасяне, тези решения. Налице са всички предпоставки, предвидени в закона, така че ще подкрепя това предложение, още повече знам, че колегата ще се вписва като нотариус.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Няма други изказвания. Колеги, режим на гласуване по т. 1 - освобождаване на Николина Георгиева Янчева от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд - София-град. Дванадесет гласа „за“. Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Николина Георгиева Янчева от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд - София - град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 20.11.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 2. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 2 е предложение за решение за освобождаване на съдия Димитринка Емилова Купринджийска от длъжност „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Исперих и преназначаването ѝ на длъжността „съдия“. Това е по нейна молба. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по т. 2? Няма изказвания. Гласуваме, т. 2 от дневния ред. Дванадесет гласа „за“. Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 175, ал. 1 от ЗСВ, във връзка с чл. 129, ал. 3, т. 2 от КРБ, Димитринка Емилова Купринджийска от заеманата длъжност „административен ръководител-председател" на Районен съд - Исперих, считано от датата на вземане на решението.

2.2. ПРЕНАЗНАЧАВА, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, Димитринка Емилова Купринджийска на заеманата преди назначаването ѝ за „административен ръководител-председател" на Районен съд - Исперих длъжност „съдия" в Районен съд - Исперих, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 3. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 3 е предложение за определяне на Юлияна Цонева-Йорданова - съдия в Районен съд - Исперих, за изпълняващ функциите „председател" на този съд. Това е в съответствие с Правилата на работата на Съдийската колегия. Налице е и съгласие от този съдия да изпълнява длъжността. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по т. 3? Няма. Режим на гласуване. Дванадесет гласа „за". Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Юлияна Василева Цонева-Йорданова - съдия в Районен съд - Исперих, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Исперих, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово

възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 4.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 4 е предложение за определяне на съдията Симеон Гюров - административен ръководител на Районен съд - Пирдоп, за изпълняващ функциите след дата 14 ноември 2019 г., до встъпване в длъжност на нов ръководител. Това е във връзка с изтичащия мандат на съдията Гюров като административен ръководител. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по тази точка? Няма. Гласуване. Дванадесет гласа „за“. Имаме решение и по тази точка от дневния ред.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Симеон Горанов Гюров - административен ръководител - председател на Районен съд - Пирдоп, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Пирдоп, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 14.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 5. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 5 е идентична с предходната, само че касае Ерна Жак Якова-Павлова - председател на Районен съд - Варна, за определяне за изпълняващ функциите „председател" на същия съд, пак от 20 ноември 2019 г. Свързано е с изтичащия мандат на съдията Павлова. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания. Гласуваме т. 5 от дневния ред. Имаме решение и по тази точка от дневния ред.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Ерна Жак Якова - Павлова - административен ръководител - председател на Районен съд - Варна, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Варна, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 20.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 6. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 6 е идентична като предходните две. Касае съдия Милена Колева - председател на Районен съд - Стара Загора, във връзка с изтичащия ѝ мандат на 20 ноември 2019 г. КАК предлага тя да изпълнява функциите от тази дата до встъпване в длъжност на нов административен ръководител. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Отвод по тази точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков си прави отвод и не участва в гласуването по т. 6 от дневния ред. Изказвания? Няма. Режим на гласуване по т. 6. Благодаря Ви. Единадесет гласа „за“.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Милена Кирова Костова-Колева - административен ръководител - председател на Районен съд - Стара Загора, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Стара Загора, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 20.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

(В гласуването не участва Георги Чолаков поради направен отвод)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 7.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 7 е предложение за определяне на Марин Чорбаджийски - председател на Районен съд - Крумовград, за изпълняващ функциите „административен ръководител“ на същия съд от 21 ноември 2019 г., до встъпване в длъжност на нов ръководител, пак във връзка с изтичащия мандат на Чорбаджийски. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания няма. Гласуваме по т. 7 от дневен ред. Дванадесет гласа „за“.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Марин Митков Чорбаджийски - административен ръководител - председател на Районен съд - Крумовград, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Крумовград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 21.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 8.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По т. 8 КАК предлага да определим Маргарита Новакова - председател на Районен съд - Разград, за изпълняващ функциите „председател" на същия съд, считано от 22 ноември 2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител, пак по повод изтича мандат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не виждам изказвания по т. 8. Режим на гласуване. Дванадесет гласа „за". Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Маргарита Христова Новакова - административен ръководител - председател на Районен съд

- Разград, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 22.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 9.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 9, на същото правно основание КАК предлага да определим Галена Чешмеджиева-Дякова, председател на Районен съд - Бяла, за изпълняващ функциите „председател" на същия съд, считано от 25 ноември 2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител. Основанието отново е изтичащия мандат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания. Гласуваме по т. 9 от дневния ред. Дванадесет гласа „за". Имаме решение по т. 9.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Галена Петкова Чешмеджиева-Дякова - административен ръководител - председател на Районен съд - Бяла, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Бяла, с ранг „съдия в АС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 25.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 10.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 10 е предложение да се остави без уважение молбата на съдия Кратункова-Димитрова за назначаването ѝ по чл. 193, ал. 6 от ЗСВ за съдия в Софийски районен съд, като неоснователна. Това, уважаеми колеги, са тази серия дела, които изпратихме за тълкуване във Върховния административен съд и които ни бяха върнати оттам с указание да се произнесем по същество. Вторият диспозитив е, че решението на Съдийската колегия подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд от датата на съобщаването му по реда на чл. 36, ал. 4 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания. Гласуваме по т. 10 от дневния ред. Дванадесет гласа „за“. Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

10. ОТНОСНО: Решение № 14235/24.10.2019 г. по адм. дело № 13685/2017 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, образувано по искане на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за допълване на Решение № 7762/23.05.2019 г., постановено по адм. дело № 13685/2017 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10.1. Оставя без уважение молбата на Гергана Иванова Кратункова-Димитрова за назначаване на основание чл. 193, ал. 6 от ЗСВ на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, като неоснователна.

10.2. Решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред тричленен състав

на Върховния административен съд, считано от датата на съобщаването по реда на чл. 36, ал. 4 от Правилника за организацията на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, нека Вероника Имова да я докладва, тъй като вчера като се подготвях си мислех дали нямам основание за отвод, но тъй като не решаваме въпроса по същество, мисля, че мога и аз да участвам в това гласуване. Касае се за приемане на решение за сведение на Върховния административен съд по жалба срещу решение на ВСС. Оттук-насетне следва да продължи процедурата за завършване на този конкурс, като следва тези материали с това решение да се изпратят на Етичната комисия за изготвяне на становище за притежаваните етични качества на Стоян Германов и за завършване на този конкурс за първоначално назначаване с давност от 3 години. В конкретния случай само трябва да приемем за сведение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Няма. Режим на гласуване, колеги, по т. 11. Приемаме за сведение решението на Върховния административен съд по административно дело №1418/2019 г., Шесто отделение. Дванадесет гласа „за“. Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

11. ОТНОСНО: Решение № 14574/30.10.2019 г. по адм. дело № 1418/2019 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, образувано по жалби на Стоян Атанасов Германов против решения на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 4.2 от Протокол № 3/29.01.2019 г. и по т. 4.2 от Протокол № 4/05.02.2019 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. Приема за сведение Решение № 14574/30.10.2019 г. по адм. дело № 1418/2019 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, образувано по жалби на Стоян Атанасов Германов.

11.2. Указва на Комисията по професионална етика към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет да изготви становище за нравствените качества на Стоян Атанасов Германов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 12. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 12 е предложение за решение за прекратяване на откритата процедура за извънредно атестиране на съдията Красимира Николова-Петрова. Това е по нейно искане. Същата е подала заявление, че се оттегля от участието си в конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ при окръжните съдилища. Оттам отпада необходимостта за извънредно атестиране.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, виждам, че няма изказвания. Дванадесет гласа „за“.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

12. ПРЕКРАТЯВА откритата с решение на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 32/04.10.2019 г., т. Р-14.2, процедура по извънредно атестиране на Красимира Иванова Николова - Петрова - съдия в Районен съд - Горна Оряховица.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 13.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 13 е предложение за провеждане на извънредно атестиране на Магдалина Иванова - съдия в Апелативен съд - Пловдив, и приемане на комплексна оценка „много добра" на същия магистрат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания. Режим на гласуване. Гласуваме т. 13 от дневния ред. Дванадесет гласа „за".

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 4 от ЗСВ, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Магдалина Стефанова Иванова - съдия в Апелативен съд - Пловдив.

13.2. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Магдалина Стефанова Иванова - съдия в Апелативен съд - Пловдив.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 14. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 14 е предложение за повишаване на съдията Валентина Кърпичева-Цинцарска от Окръжен съд - Бургас, на място в ранг „съдия във ВКС и ВАС", с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1, считано от датата на вземане на решението. Всички предпоставки за повишаването са налични.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания по т. 14 от дневния ред. Гласуване. Благодаря Ви.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Валентина Жекова Кърпичева - Цинцарска - съдия в Окръжен съд - Бургас, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 15 от дневния ред. Кой ще докладва?
Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, т. 15 от дневния ред е проект на правила за определянето на допълнителното възнаграждение на специализираните съдилища – Специализиран наказателен съд, Апелативен специализиран наказателен съд и служителите, съответно, към тях. Знаете, че с изменението на Закона за съдебната власт от 2017 г. в чл. 233, ал. 6, изр. 2 от Закона за съдебната власт беше предвидено, че по отношение на тези органи, работещите в тях магистрати и съдебни служители могат да получават допълнително възнаграждение в размер, определен по утвърдени от съответната колегия на Висшия съдебен съвет привила за индивидуалната оценка на резултатите от дейността, но не повече от 6 основни месечни възнаграждения. В изпълнение на тази разпоредба от Закона за съдебната власт, с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по т. 28, т. 1 от Протокол № 31/13.12.2018 г. бе сформирана работна група за изработване на тези правила по отношение на съдиите и съдебните служители, работещи в специализираните органи на съдебната власт и по-конкретно в конкретния случай специализираните съдилища и служителите там.

Работната група беше определена в състав от 13 човека. Проведоха се, по повод на това решение на пленума за изготвянето на правила за определяне на индивидуална оценка на натовареността за

резултатите от дейността на магистратите, проведеха се 4 заседания. В тези 4 заседания бяха обсъдени, съответно, необходимостта, първо, да се приемат такива правила, като се стъпва на законовата разпоредба, която вече цитирах, а впоследствие се работеше по конкретните правила, които са заложили в тях. Регламентирано е, подробно, как се извършва оценяването на магистратите и служителите, в тези правила. Предвидено е това да се извършва чрез индивидуална оценка на резултата от дейността ни и започването на тази процедура, се издава заповед от административния ръководител на съответния специализиран съд. Предвидени са разпоредби, които регламентират начина на определянето на възнаграждението на самите административни ръководители. По отношение на Специализирания наказателен съд това е председателят на Апелативния специализиран наказателен съд, а по отношение на председателя на Апелативния специализиран наказателен съд това е председателят на Върховния касационен съд или определен от него заместник. Регламентирани са разпоредбите как се извършва оценяването. Във всички случаи се изисква за начало на процедурата издаването на административен акт, т.е. на заповед от страна на председателя на съответния съд, която заповед във всички случаи следва да бъде, да се посочи атестиращият период, през който.., периодът на оценка, който се залага, защото допълнителното възнаграждение, което се предвижда е в размер до 6 основни възнаграждения, в това число и включен ранг, като не е лимитиран периодът от време. Това е в рамките на една календарна година. Тоест, може да бъде в рамките на по-кратък срок, да се изплати определена част от възнаграждението, при наличието на финансов ресурс по бюджета на съда за тези възнаграждения, а е възможно и предоставихме това по правилата тази преценка да бъде на административен ръководител, дали да се изплаща наведнъж или да се

изплаща на отделни периоди от време в рамките на календарната година. Предвидени са, също така, и са старите разпоредби относно съставите на тези помощни комисии, които да подпомагат административния ръководител при изготвянето оценката на магистратите. Също така е предвидена възможност за оценяване и на заместниците на административните ръководители. За началния момент на процедура по оценяване се приема заповедта, която се издава от административния ръководител, за да се започне такава процедура.

Отделно от това са заложили критерии, по които да се извърши оценяването на резултатите от дейността на магистратите и съдебните служители. Заложили са, отделно от това, и към критериите начинът, по който следва да се оценяват тези критерии. Това е в разпоредбите изцяло на чл. 5 от правилата, които са пред Вас. Начинът на оценка на административните ръководители, също има допълнителен критерий по отношение на тях, за техните качества, които са. Предвидена е възможност тогава, когато се отказва даването, определянето на допълнително възнаграждение, да се издава мотивирана заповед за всеки отделен случай по отделно. Това е с оглед на това да бъдат информирани магистратите и служителите за причините и съображенията, поради които на тях им е определен размер на възнаграждението по-нисък от, примерно, другите магистрати или съдебни служители.

Посочени са изчерпателно критериите, които се залагат при индивидуалната оценка за резултатите от дейността на служителите и магистратите. Предвидени са в разпоредбата на чл. 9 и хипотезите, при които не се изплаща допълнително възнаграждение. В тази посока мога да кажа, че те са донякъде близки с общите критерии, които са приети от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет отпреди, за допълнителни възнаграждения в системата.

На Вашето внимание са тези правила. Съдийската колегия е органът, който ще утвърди Правилата за определяне на допълнително трудово възнаграждение на магистратите и служителите в специализираните органи на съдебната власт. Всяка една от колегията. Всъщност, аналогични правила работната група подготви и по отношение на прокурорите, отчитайки някои специфични дейности, които миналата седмица вече са утвърдени от Прокурорската колегия.

Това е, което мога да кажа. Пред Вас е проектът на правила за индивидуалната оценка на резултатите от дейността на магистрати и съдебни служители от специализираните органи на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Магдалинчев. Ако ми позволите, нека да започна аз по тези правила. Ще започна с една принципна позиция и тя е, че съдът не правораздава резултатно, а безпристрастно на базата на събраните и защитени в съдебната фаза на производството от страните доказателства. Резултатността може да бъде измерителен критерий в дейността на обвинението, като измерването трябва да се съобразява, и резултатността трябва да се съобразява преди всичко с това доколко качествено се е провело разследването и дали, разбира се, то е насочено в правилната посока от самото обвинение. В този смисъл разбирам колко трудно е било на колегията да обособят и да регламентират някакви правила, свързани с индивидуалната оценка за резултатите от дейността на съдиите.

Това е моя принципна позиция и затова няма как подобни правила, които изкарват пред скоба съдиите от специализираните съдилища, да не създадат напрежение.

За да продължим по текстовете, ще поискам от представителите на самата комисия да предложат текст по текст ли да разглеждаме правилата или общо да се спра върху онези важни

моменти, които смятам, че са от изключително значение за тези правила? Какво предлагате?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Може би е по-добре текст по текст.
/Ат. Дишева: Текст по текст, да./

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, защото моите аргументи, които изложих, са свързани с резултатността, защото ..., да, да, съгласен съм, в този смисъл нека да бъде текст по текст, но само в самото начало да кажа няколко момента, които смятам за смущаващи. Ще ги кажа принципно, а след това, когато се спираме на конкретния текст ще изложя своите аргументи.

Първо, по отношение на оценката, се предвижда различен подход при оценяването на съдиите от специализираните съдилища и на председателя на Специализирания апелативен наказателен съд. В единия случай това се извършва чрез помощта на помощна комисия, която подпомага съответния председател при извършването на тези оценки, докато при оценката на председателя на Специализирания апелативен наказателен съд това се извършва еднолично от председателя на Върховния касационен съд или определено от него лице. Ще развия аргументи по-нататък при чл. 4, за който говорихме и защо смятам, че този подход не бива да се възприема и да се мисли по друг начин. Другото нещо, което мисля, че е важно, не е предвиден ред за оспорване. Не се казва нищичко по тази точка изобщо, защото това е важен въпрос. Накрая няма никакви разпоредби в тази посока.

Да започнем. Нека да докладва масата комисия, защото тя е органът, който е изготвил правилата. Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Член 1 и чл. 2 са принципни, общи положения, които трябва да фигурират във всякаква една такава уредба. Член 1 казва, че настоящите правила уреждат критериите за индивидуална оценка на резултатите от дейността на съдиите и

съдебните служители в Специализирания наказателен съд и Апелативния специализиран наказателен съд за определяне размера на получаваните от тях допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6 и чл. 345, ал. 5 от Закона за съдебната власт.

Това са основанията, на които се приемат тези правила и законът в конкретния случай работи с друга терминология, различна от, примерно, изречение първо на чл. 233, ал. 6. Тука се говори за индивидуална оценка. Получават допълнително възнаграждение в размер определен по утвърдени от съответната колегия на Висшия съдебен съвет правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността, т.е. ние трябваше да работим с насоченост резултатите от дейността на конкретния магистрат. Затова се казва и индивидуална оценка за дейността им. Мисля, че чл. 1 е пределно ясен. Това е правното основание, въз основа на което са разработени тези правила и оттам вече това, което ние трябва да оценяваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Всъщност, текстът на чл. 1 не съответства на съдържанието на правилата. Той определя предметния обхват на правилата, но не съответства на това, което е включено в самите правила. Освен критериите за индивидуална оценка, които са регламентирани в тези правила, в тях е регламентиран и редът за индивидуална оценка. Заради това аз предлагам в чл. 1 да се включи - критериите и редът за определяне на индивидуална оценка за резултатите. Това ще съответства на действителното съдържание на правилата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ще направя, първо, уточнението, че съм част от работната група, но понеже съвпадаше с други работни групи, не съм участвала. Нямам нищо против и не бих искала да спирам

действието на постановлението, но имам малко принципни забележки към този подход и бих искала да ги споделя.

Първо. Може и да не съм права, поправете ме, ако греша, но чл. 233, ал. 6, без значение за коя хипотеза, говори за допълнителни възнаграждения въз основа на степен натовареност. Тоест, даваме допълнителни възнаграждения за натовареност на орган на съдебна власт и в двете хипотези. Единствено по отношение на размера сме длъжни да приемем тези правила за индивидуална оценка. Тоест, не става въпрос за допълнително възнаграждение по чл. 3, т. 1 и т. 2 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, които съществуват във Висшия съдебен съвет и са приети с решение на пленума по Протокол № 13/13.06.2019 г., а за чл. 3, т. 3, 4 и 5 от същите тези правила. Независимо в коя хипотеза на чл. 233, ал. 6, изр. 1 или изр. 2, следва да се концентрираме върху законовото понятие „степен на натовареност“. Някак законодателят изначално в хипотезата на изр. 2 е предположил, че натовареността, не друго, а натовареността на този съд, на специализираните структури изобщо, е по-висока от тази на останалите. Това не означава ли, че трябва да имаме някаква средна норма на натовареност, за да определим степента на натовареност изобщо? Респективно, как да определим как да разпределим допълнителното възнаграждение по ал. 1, респективно по ал. 2? Това не означава ли, че допълнителните възнаграждения не би следвало да бъдат в равен размер точно по тази точка по степен на натовареност за всички органи на съдебна власт? По отношение на размера на допълнителното възнаграждение, изр. 1 в този член не казва какъв може да е размерът на допълнителното възнаграждение. Изречение второ посочва максимума. Член 4 от тези същите правила, които сме приели за определяне и изплащане на средствата за ДМС казва, че общият размер на сумите, изплащани за

постигнати резултати на отделно лице не може да надвишава 4 заплати. Постигнатите резултати обаче не са обвързани със степен на натовареност, за каквато говори чл. 233. Тоест, в хипотезата на чл. 233, изр. 1 имаме ли таван? Освен това, за да се даде допълнително материално стимулиране, каквото очевидно е и това по чл. 233, ал. 6, както сме го изписали в нашите правила от т. 3 до т. 5, има ограничения. Ограниченията са наличие на финансови средства по § 1 и неизползвани наличности от предходна година, след изплащане на всички задължения на съда. Това важи ли в тази хипотеза на изречение второ? Знаем, че има отпуснати средства с постановление. Защо са целеви, и в момента като определяме правила може би трябва и това да съобразим.

По отношение на критериите, бих искала да кажа, че трудно е да се определят критерии за резултатност. Предложените представляват някаква смес от критериите за атестация и критериите от правилата за ДМС, като компоненти от тях са и критериите за принос и критериите за конкретни резултати, което в един момент ще постави въпроса как ще разграничим всяка една от хипотезите за допълнително материално стимулиране. И ако нещо ми липсва в тези критерии, то е коя е онази характеристика или критерий, който дава основание допълнителното възнаграждение да е в размер по-висок от този на най-натоварения общ или административен съд. Всичко, което е посочено, като критерий, всъщност в предложените днес правила, е всъщност критерий за останалите съдии и съдилища. Освен това, липсват точки по критериите, които да формират крайния сбор от 80 точки, т.е. нямат никаква тежест на критериите. /Намесва се Л. Панов: Г-жо Димитрова, колеги поискахте да обсъждаме текст по текст?/ Ами добре, понеже Вие си го казахте и аз го казвам до края.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам Ви, да и споделям Вашите аргументи, но доколкото виждам Вие сте част от самата комисия. Разбирам, че не сте работили в комисията. /Б. Димитрова: Казах, че не съм участвала, да./ И не сте участвали. Ами добре, след като това не е съобразено с един от членовете на комисията, не е ли редно самата комисия да преосмисли това, което беше казано?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Всички членове са уведомявани за заседанията на комисията. По една или друга причина един е идвал, друг не е идвал. Нито съм човек, който може да търси отговорност защо някой не идва, може да има здравословни проблеми, може всичко. Всички членове, които са определени от пленума в работната група, са уведомявани за заседанията, които се провеждат. Накрая всички материали бяха предоставени на всички членове на работната група. Който иска да вземе отношение, да взима отношение. Не може да се задължи да идва или да не идва.

Ако позволите, по чл. 1, по тези принципни възражения, аз така ги приемам.../прекъснат от Олга Керелска/ Моля? Не разбрах въпроса.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, да, аз затова си включвам микрофона. Казвате, че всички членове на работната група накрая са били уведомени за крайния продукт, така да се каже, и който е искал да вземе становище е могъл да вземе. Въпросът ми е постъпили ли са такива становища, защото тука колегата Боряна Димитрова, както чухме, има доста забележки по много от текстовете, които съществено променят съдържанието на предложения проект?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Позволявате ли да Ви отговоря? /Олга Керелска: Да./ Колегата Димитрова не е направила предложения пред работната група. Поради това не е... Колегата Димитрова, това което каза г-жа Керелска, дали са постъпили от Вас предложения до

работната група за редакции, за текстове и т.н. Казвам, че не са постъпили от колегата Димитрова. За заседанията, които са проведени, 4 заседания, всички членове на работната група са уведомявани. Който е дошъл е присъствал, който не е дошъл не е присъствал. Толкова. Общо казано.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Димитрова. След това г-жа Марчева.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Нали съм тука, все пак?! Всъщност, аз казах, че не съм присъствала на работната група, както и колегата Марчева, защото тук работни групи се насрочват, без да се съобразяват останалите ангажименти на всички останали, поради което не сме присъствали. Дали имам становище? Не, нямам становище, защото не съм била запозната с това, което е изработено. Аз го видях когато се качи в дневния ред, поради което това е първият момент, в който бих могла да изразя някакви възражения, пък и може би това е мястото да изразя възраженията си. Всъщност, аз считам, че работната група следва да помисли още малко по въпроса за резултатността, как да бъде оценявана. Въпросът е доколко имаме време и възможност да го направим, предвид постановлението на Министерския съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Присъединявам се към това, което каза колегата Димитрова, аз също съм част от работната група, само че по същия начин свикването на заседанията на тази работна група въобще не беше съобразено с ангажираността. Имахме комисии и други работни групи едновременно. Не ми е изпращан за становище този проект за правилата, аз ги видях в петък.

Аз също имам забележки и те са свързани, освен с целесъобразността на някои норми, които са предвидени в тези правила, на първо място, аз лично се притеснявам от това, че самите съдии, т.е. представители на съответния съд, сами ще определят

размера на тези допълнителни възнаграждения и т.н. Другото, което ме притеснява е, че считам в известен смисъл за дискриминационно ние да приемаме правила само за специализираните съдилища, действително те са законово установени, друг е въпросът какво е искал да каже точно законодателят и защо го е направил, но факт е, че ние за високо натоварените съдилища, на мен лично не ми е известно да има... /Гласове: Имаме правила./ Те не са включени, къде са тези правила? /Б. Магдалиничев: Отдавна са приети. Много отдавна са приети.; Г. Чолаков: 22 ноември 2018 г./ Така. /Г. Чолаков: И сме ги допълнили 2019 г., юни./ А защо не сме ги прилагали миналата година, питам аз, тогава? /Г. Чолаков: Не знам, само казвам, че има такива правила./ Аз считам, че тези правила, да, аз считам, че за да има една съпоставимост, тези правила трябва да бъдат един акт и да касаят всички съдии, защото смисълът на тази норма в ЗСВ е да определи допълнителни възнаграждения, с оглед степента на натовареност. И по повод на това, което каза и колегата Димитрова за нормите за натовареност, според мен законодателят е имал предвид да се вземат предвид данните от системата за измерване на натовареността. Ние към този етап не можем да дадем кредит на доверие на тази система. Аз лично считам, не съизмерими са, като възможности, натовареността на общите съдилища и на специализираните. Ако трябва да изпълним на всяка цена волята на законодателя, според мен трябва да помислим върху тези правила, съобразно всички тези забележки, които изрази и колегата Димитрова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалиничев поиска думата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, не смятах да влизам в такива детайли. Г-жо Марчева, 4 заседания имаше. За всяко заседание сте уведомявани. Никой не е правил възражение, че през това време имате друго заседание, за да се отложи евентуално заседанието. Нито веднъж не дойдохте. Съжалявам много, че го казвам, опитах се да бъде по-

деликатен, но всички сте уведомявани за деня на заседанието и никой не е правил възражение, при това положение, че не може да дойде, поради участие в друго заседание, друга работна група или каквото и да е то, за до може да се отлага.

Конкретно по отношение на правилата. Защо става въпрос за тези правила и конкретно по чл. 1. Според разбирането, моето и на работната група, което беше, има диференциация по чл. 233, ал. 6, изр. 1 и изр. 2. Това са различни неща. Изречение второ не е относимо към изр. 1 на чл. 233, ал. 6. Това са две различни неща. И затова според нас законодателят е работил за приемането на правила само по отношение на изр. 2, както е работила и работната група. Г-н Панов, когато се приемаше разпоредбата на чл. 233, ал. 6, беше в парламента, бях и аз. Тогава нашите становища по въпроса за тази разпоредба бяха едни и същи. Че това ще създаде напрежение между органите на съдебната власт. Така или иначе, законодателят го прие. Оспорвано беше пред Конституционния съд, Конституционният съд се произнесе. Сега да се връщаме към неща, които са извън нашите възможности, мисля, че е безпредметно. Съществува разпоредба и ние казваме, че тези правила са относими единствено по отношение на изр. 2. В изр. 1 се говори за натовареност на органа на съдебната власт и ние имаме такива правила, които са приети отпреди. А тука се говори за индивидуална оценка. Различни са нещата. И затова ние работихме правила по изр. 2 на чл. 233, ал. 6. Не считам, че тука трябва да смесваме натовареността с индивидуалната оценка по отношение на специализираните органи на съдебната власт. Това ни е ръководило, когато работната група разработваше тези правила. Това е изходното положение, от което сме тръгнали.

ЛОЗАН ПАНОВ: Думата поискаха г-н Чолаков, г-жа Димитрова. Но темите, които се поставиха, защото започнахме текст по

текст, но виждам, че колегите имат своите принципни съображения и те ги излагат тези съображения, и няма как да ги спрем да го направят. Но акцентът тука е, че съизмерването по тези правила е в рамките на самите специализирани съдилища. Това, което Вие казвате, че трябва да има съизмерител, който да е свързан и с общите съдилища. Нали в този смисъл са аргументи. Това, мисля, че е абсолютно важно. Не исках да акцентирам върху него, но така или иначе тези правила предвиждат единствено и само съизмерване в рамките на специализираните съдилища, само че във всички случаи допълнително възнаграждение, свързано с натовареността, така че аргументите на колегите, намирам за основателни, също. Просто не исках да ги излагам и аз, защото решихме да подходим член по член, но при условие, че в самата комисия и г-жа Марчева, както и г-жа Димитрова, не са участвали, дали сме способни в момента в рамките на дискусиата по тази точка, тръгвайки член по член, и имаме своите очевидни принципни различия с направените предложения, дали не е по-добре да мислим за друг подход? Например да се отложи точката и да се върне отново в комисията, да се разшири, ако трябва комисията, защото в крайна сметка това също е важно.

Г-н Чолаков. След това г-жа Димитрова поиска думата и след това г-жа Олга Керелска. Заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, наложи се да прочета нашите правила за определяне изплащане на средствата за допълнителни трудови възнаграждения, приети от Пленума на Висшия съдебен съвет. Последното допълнение е направено с Протокол от 13.06.2019 г. и имаме един чл. 3, съответно ал. 1, т. 3 и 4. Точка 3, приели сме на пленум: „Съгласно разпоредбата на чл. 233, ал. 6, изр. 1, въз основа на степента на натовареност на съответния орган на съдебната власт.". Имаме и т. 4, че съгласно разпоредбата на чл. 233, ал. 6, изр. 2, изрично

за съдиите в Апелативния специализиран наказателен съд, Специализиран наказателен съд, прокурори, и т.н., се определя допълнително възнаграждение в размер, определен от определени от съответната колегия на Висшия съдебен съвет правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността им, но за не повече от 6 месеца. Тоест, пленумът ги е разграничил. /Б. Магдалинчев: Диференцирани са нещата./ Аз не знам в момента защо дебатираме нещо, което пленумът го е казал, че имаме отделна процедура по ал. 1 и отделна по изр. 1 и изр. 2. /Б. Магдалинчев: Поради което изходната позиция е тази, от която сме тръгнали ние при започване на правилата./ Затова наистина трябва да изпълним това решение на пленума, което ние сме си го приели и да си приемем правила за специализираните. /Цв. Пашкунова: И законово изискване имаме, освен това./

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И не само това. В решението на Пленума на Висшия съдебен съвет за назначаването на работната група, за определянето ѝ, изрично е посочено - за специализираните органи.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: В решението на Пленума за назначаването на работната група за определяне изрично е посочено за специализираните органи. Не е посочено за натовареност. Въобще само се говори за специализираните органи на съдебната власт - съд и прокуратура, и служителите към тях.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Позволете ми да не се съглася с Вас, защото става въпрос за една алинея с две изречения. Всъщност тази индивидуална оценка за резултатите от дейността е на база на натовареността, т.е. законодателят най-вероятно имплицитно е вкарал мисълта, че този специализиран съд или специализира структура

работи повече от останалите или има по-тежки дела, или не знам какъв повече резултат дава от другите съдилища, за да може в максимална степен, да му се увеличи максималната степен на възнаграждение повече от на останалите, но не извън рамките на натовареността. Как две изречения в една алинея ние ще ги тълкуваме в различен смисъл? Това, че ще определяме индивидуална натовареност е само защото те имат по-специфични функции и тук е момента да отличим спецификата от всичко останало. Поне така си мисля. Което обосновава натовареността.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Марчева поиска думата.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз също исках да кажа, че всъщност дали ще бъдат в рамките на един акт правила и по изречение първо и по изречение второ няма значение, или ще бъдат самостоятелни. Въпросът е, че ние трябва да имаме единни критерии и то тези единни критерии са свързани именно със степента на натовареност, и тази степен на натовареност ние трябва да имаме яснота как точно я мерим. Затова според мен тук не е въпросът в това дали трябва да разграничим в самостоятелни правила специализираните съдии или не. Тук е въпросът, че базата, от която се изхожда и в едните, и в другите правила, и за общите, и за специализираните съдилища трябва да е една, и критериите и принципите трябва да са едни. И затова ми се струва, че тук колкото и законодателя да се е опитал да подчертае колко са специални специализираните съдилища ми се струва, че самият законодател сам е приел, че става въпрос за натовареността, не случайно е казал: високо натоварените съдилища в изречение първо. Затова ако ние не уеднаквим режима мисля, че ще постъпим дискриминиращо по отношение на една част от съдийското съсловие.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Всъщност моето предложение беше в подкрепа на това, което Вие предложихте, дали не се налага малко да се обмислят така предложените правила, тук като гледам състава на комисията тя включва освен г-н Боян Магдалинчев от нашата колегия, Даниела Марчева, Боряна Димитрова, останалите членове са от Прокурорска колегия - Пламена Цветанова, Калина Чапкънова и вече колеги от съответните специализирани наказателни съдилища. Така че не знам каква е причината двамата наши колеги Марчева и Димитрова да не могат, поради която не са участвали в работата на комисията, но очевидно те имат сериозни забележки към така предложения проект и на практика комисията е заседавала без наше участие, може да се каже, като изключим участието на колегата Боян Магдалинчев като представляващ ВСС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, в края на краищата в закона е разписано, че съответната колегия утвърждава тези правила. Колегията, Съдийската колегия ще прецени при това положение дали тези правила са относими, съотносими и към натовареността или са само по отношение на специализираните съдилища, така както е в закона. Ако Колегията приеме това нещо ще се върне на работната група, който желае да участва ще участва и толкова. Ние имаме други правила. Имаме едни правила, в които сме посочили, че различни са по 233, ал. 6, изречение първо и по изречение второ, изрично сме го казали. Изрично Пленумът определи тази работна група за изработване на правила само за специализираните съдилища, само и органи на съдебната власт. Нищо повече! Така че както реши Колегията в края на краищата. Тя е компетентния орган, който ще каже дали ще ги утвърди или не. Аз ви казвам, че Прокурорската колегия миналата седмица прие правилата, казах ви още, че тук средствата са целево осигурени за

специализираните органи, и за съд, и за прокуратура, и за съдебните служители към едните и другите органи, вие преценявате оттук насетне.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само - предложените правила са изготвени от комисия, в която разбрахме, че са участвали г-жа Марчева и г-жа Димитрова, но те обективно не са имали възможност да участват в тази комисия. Участвали сте и Вие, участвали са и г-жа Цветанова и г-жа Чапкънова, които са членове на ВСС от Прокурорската колегия. Доколкото виждам в нормата на чл. 233, ал. 6 всяка една от колегиите утвърждава такива правила. Напълно е ясно, че за прокурорите, както започнах и в моето изложение, откъм резултатност може би е много по-лесно да определят такива едни правила, защото както вече ви казах тази резултатност може да се очаква и като категория може да бъде определена към дейността на обвинението. По отношение на съда да говорим за резултатност, както вече ви казах, по-скоро трябва да говорим за безпристрастност, но така или иначе това е нещо, което утвърждаваме, правилата се утвърждават от самите нас, така че ние спокойно бихме могли в тази комисия или да направим и наша комисия, респективно да включим и колеги, които са пеналисти, а защо не и колеги, които са и от Върховния касационен съд, дотолкова доколкото с тези правила в крайна сметка се вменява задължение и на председателя на ВКС, респективно на негов заместник-председател. Освен това видяхме принципните възражения още от самото начало. Така че започнахме още от чл. 1, но съвсем основателно бяха направени възражения по отношение на това са съизмерването с други съдилища. По отношение на това принципният подход и начина, по който това се осъществява за съдилищата и за председателите на тези съдилища. Изложи аргументи г-жа Марчева затова, че макар и казани правила те могат да бъдат инкорпорирани към общите правила, които касаят допълнителното възнаграждение за другите органи и в крайна

сметка добре е да има и колеги пеналисти, които да участват като членове в тази комисия, защото тук в крайна сметка имаме колеги, които са пеналисти, и които могат да дадат своя принос, защото тук става дума не за оценка на резултата от дейността на прокурори, а за, забележете, индивидуална оценка за резултата от дейността на съдии и служители, по-специално говорим за съдиите. Аз съм съгласен с Вас, че ал. 2 говори за правила, които се утвърждават от съответната колегия и въвежда принципа за индивидуална оценка на резултата, но няма как това се тълкува в контекста на първото изречение, което както каза г-жа Димитрова, защото по тези правила специализираните съдилища се оценяват единствено и само спрямо себе си, докато очевидно е, че тук става дума за натовареност и това трябва по някакъв начин да е съобразено и с натовареността и на общите съдилища, защото ако те съответно едните са по-натоварени заслужават да получат възнаграждение, другите ако са повече натоварени обаче дали това ще бъде справедливо спрямо тях. Така че аз ще ви предложа, очевидно предвид на обстоятелството, че и г-жа Марчева и г-жа Димитрова, както и всеки един от нас очевидно има своите принципни възражения по отношение предложените правила, аз ще ви предложа да отложим разглеждането на точката и ако имате, разбира се, и други предложения във връзка с това съм готов да чуя, но мисля, че в днешния ден ние не сме готови да направим едно обстойно, съдържателно анализиране, още повече, че опитахме се да започнем от чл. 1, но всеки има принципни възражения и тези възражения трябва да бъдат чути в крайна сметка от комисията, за да може едва след това да бъдат предложени на нашето внимание правила, които да разискваме. Очевидно в момента имаме принципни различия по отношение на тези правила и те не са малко. Ако бяха по отношение на една, две

разпоредби, те са принципни различия. Поне така разбрах от изказванията и на колегите, които направиха такива.

Заповядайте, г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Съжалявам, колеги, но това решение на Пленума е от декември месец 2018 г. Тогава никой не каза повече: аз желая да се включа! Между другото колегите доброволно се включиха тогава, доколкото имам спомен, за членове на работната група. Никой не е изявил нежелание или желание допълнително да се включи в работната група. Сега една година по-късно се връщаме обратно на изходна позиция кой е бил в работната група и защо други не са били, защото не са пожелали! Това е истината. Сега аз повече не мога да кажа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Поради това, че първоначално обсъждането започна по друг ред аз не изказах своите принципни възражения и съображения, възползвам се от възможността обаче да го направя сега, защото дебатът действително тръгна по този начин с принципни възражения и съображения.

Аз се присъединявам на първо място към становището на г-жа Димитрова и г-жа Марчева затова, че определянето на допълнителни възнаграждения на магистратите и в частност говоря за съдиите в качеството си на член на Съдийската колегия не може да почива на различни критерии и поради, че изречение първо на ал. 6 от чл. 233 говори за степен на натовареност ние следва да съобразим, че степента на натовареност поначало е определяща за размера на допълнителното възнаграждение. Изречение второ, по мое виждане, в подкрепа на това, което казаха посочените колеги всъщност доразвива ал. 1, какво има предвид под степента на натовареност за специализираните съдилища, съответно и прокуратури, като посочва в тази връзка, че се има предвид

резултата от дейността. С тези правила трябваше да се отговори на въпроса какво означава резултати от дейността на съдията. Уточнявам втори път, че говоря само за съдиите, за прокурорите ще се произнесат колегите от Прокурорската колегия. Аз не виждам такова уточнение в тези правила. В същото време, включително в текста, който беше цитиран от г-н Чолаков от правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения на магистратите се говори за индивидуална оценка на резултатите от дейността, което изглежда да е същото, но трябваше да бъде изпълнено със съдържание, в тези правила, аз повтарям, не виждам такова, т.е. в заключение - струва ми се, че не може да приемаме правила за определяне на допълнителните възнаграждения на магистратите от специализираните съдилища, без да държим сметка за степента на натовареност на тези органи от съдебната власт.

На следващо място, нещо, което става ясно от изявленията на колегите тук, според мен работната група в персоналният състав, в който е работила не може да се приеме, че е била работна група с представители от Съдийска колегия. Ние като самостоятелен орган, имам предвид Съдийската колегия, следва да приемем тези правила. Оказва се, че един-единствен член на Съдийската колегия и то не наказателен съдия, с цялото ми уважение към професионалните знания и умения на г-н Магдалинчев, но един-единствен представител на Съдийската колегия е участвал в тази работна група. В резултат на това аз оставам с впечатлението, че прокурори или представители на Прокурорската колегия, без да знаем кои други от членовете, определени в работната група са участвали, но така или иначе представители на Прокурорската колегия са определяли Правилата за определяне на допълнителни възнаграждения на съдиите, нещо, което считам за меко казано нередно, направо е недопустимо, с оглед

разпределението на правомощията на двете колегии. Заради това аз подкрепям виждането, че ние днес не може да дебатирате текст по текст от тези правила, отделно аз имам възражения по много от текстовете в правилата и ще ги изразя ако тръгнем да говорим текст по текст. Въпреки, че работната група е приета с решение на Пленума ние днес по мое виждане, с оглед на това, което стана ясно тук следва да обсъдим въпроса дали следва да се създаде друга работна група само с представители на Съдийска колегия, съответно съдии и представители на специализираните съдилища, така както сме направили в конкретния случай, доколкото правилата касаят и възнагражденията на служителите, като съответно в тази връзка евентуално направим предложение и до Пленума за различно процедиране, защото сега чувам тук от г-н Магдалинчев, че идентични правила се предлагали за Прокурорската колегия, за прокурорите. Аз не съм запозната с тези правила, това щях да кажа, правилата за определяне на резултата от дейността за прокурори и съдии не могат да бъдат идентични, смея да кажа, че не са и сходни, доколкото резултата от работата на прокурора ми се струва по-обозрим, с оглед резултатите от съответното наказателно производство, докато за съдията точно тези правила трябваше да дадат някакво определение или посочване на съдържанието на понятието, вложено в законовия текст „резултати от работата“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Извинявайте, абсолютно съм съгласен с г-жа Димитрова, всеки прави работни групи. Да, можехме да се включим ако знаехме. Да, от края на миналата година знаем, обаче кога е заседанието на тази работна група никой не ни уведомява, за да дойдем. Аз съм съгласен да участвам, имам много забележки и е хубаво да участват наказателни съдии, защото аз самият по тези критерии съм

отбелязал няколко неща и то набързо. Съгласен съм да участвам, въпросът е принципен, може да съм против това допълнително възнаграждение на специализираните съдилища, но е закон и ще го изпълня. Но ако почнем по критериите има смешни неща тук. Извинявайте! Ето имаме тук все пак наказателни съдии, ще участваме. Ако се касае само до наказателните съдии.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: /говори без микрофон/ В медиите се тръбеше непрекъснато за тази разпоредба. Как да го не знаете? Ето, с г-н Панов направихме тези възражения, и той, и аз тогава. Не се възприеха. Законът се прие такъв, какъвто се предложи!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Работни съвещания се насрочват от днес за ...Мога да ви дам конкретни примери.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да не се връщаме в Правна комисия в Парламента, защото така или иначе текстът на закона е публикуван. Оттук нататък обаче как ще приложим нормата на чл. 233, ал. 6, по-конкретно изречение второ, е нещо, което ние трябва да направим. Както казахме има разлика между дейността на прокуратура и органи в системата на прокуратурата, и съдии, така че убедено смятам, че в момента, предвид на принципните възражения, ще добавя още нещо, забележете, в правилата никъде не се говори за фактическа и правна сложност на делата, някъде видяхте ли го в текста? Няма го. Няма го. Няма нещо, което се използва от самия законодател в другите процесуални закони и по-специално когато говорим за наказателни. Така че във всички случаи тези правила, които са изготвени, и в които са участвали и колеги от Прокурорската колегия, те могат да бъдат база и основа за нещо, което да се направи за в бъдеще, но при вече едно по-професионално и по-задълбочено участие. Не виждам пречка, както виждам в момента колегата Мавров е готов да участва, не виждам пречка също, дотолкова доколкото се вменява задължение и на

Върховен касационен съд и т.н., да участват и колеги от Върховния касационен съд. Не е пречка. Те ще подпомогнат дейността на комисията и ще го направят с добра воля, сигурен съм в това.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вземам отново думата, за да доразвия това, което преди малко говорих и доколкото ако съм правилно доловила е становището и на г-жа Димитрова, и на г-жа Марчева. Ако ние тълкуваме изречение второ от ал. 6 на чл. 233 от ЗСВ във връзка с ал. 1, т.е. да приемем, че шестте допълнителни възнаграждения в специализираните органи на съдебна власт, говоря, пак уточнявам, за съдилищата, е обвързано или следва да се разглежда в контекста на ал. 1, т.е. е производно от степента на натовареност на органите на съдебна власт, тогава образно казано нещата ще дойдат на мястото си и понеже ние трябва да приемем правилата за определяне на тези възнаграждения мисля, че сме в правото си да го направим. Освен това, за да не поставяме в дискриминационно положение, каквото всъщност е различното третиране на магистратите, в частност на съдиите в различни органи на съдебна власт по отношение на тези допълнителни възнаграждения вероятно би било добре ние да променим нашите правила, като приемем, че за другите органи на съдебна власт, в частност за съдиите, се дължат допълнителни възнаграждения също в размер до шест, а не до четири, както сме приели в правилата, защото ако в закона е определен размера за възнагражденията за специализираните структури до шест, за останалите органи на съдебна власт няма такова ограничение, т.е. ние сме в пълното си право да определим до шест, така ще игнорираме в значителна степен това на пръв поглед установено със закона различно третиране на магистратите от така наречените „обща съдилища" и от специализираните съдилища. На първо място. Но още преди това ако приемем, че за съдиите в

специализираните съдилища определяйки допълнителни възнаграждения в зависимост от резултатите от дейността им също важи изискването първо да преценим степента на натовареност, с това също ще поставим на равна нога или при едни и същи условия съдиите от общите съдилища, така наречени, и съдиите от специализираните съдилища. Специални наказателни, точно така. Благодаря, г-н Чолаков, защото в общите съдилища по начина, по който говорих аз включвам и административните съдилища. Точно така. Специализираните наказателни, защото административните съдилища са също специализирани, но говорих общи съдилища имах предвид всички други, освен специализираните наказателни съдилища. И понеже ние като Съдийска колегия, съответно и Прокурорската колегия за прокурорите, но ние като Съдийска колегия сме оправомощени от текста на ал. 6 да определим правила за определяне на допълнителните възнаграждения мисля, че поне ето с тези две принципни позиции относно определяне на допълнителните възнаграждения, както ги приемаме по изречение първо и по изречение второ, ние можем да сведем до минимум създаващото се с двете изречения на ал. 6 усещане за различно третиране на съдиите от специализираните наказателни съдилища, в сравнение с всички останали съдии.

И сега в заключение ще направя едно предложение, подозирам предварително каква ще бъде реакцията, подозирам също така какъв ще бъде и резултата, но ние трябва поне да направим опит в тази връзка. Аз ви предлагам да направим искане за автентично тълкуване на текста на изречение второ на чл. 233, ал. 6, във връзка с първото изречение на същия текст и в частност дали възнагражденията, определени в изречение второ на чл. 233, ал. 6 за резултати от дейността държат сметка за степента на натовареност на съответния съд и какво се има предвид, или какво е съдържанието на понятието

„индивидуална оценка на резултати от дейност" или даже само „резултати от дейността" в частност на съдиите. Мога допълнително да формулирам въпросите, но ми се струва, че ако някой може да каже меродавно какво е действителното съдържание на тези две изречения на ал. 6 това е Народното събрание, което е приело тези текстове и считам, че ние не просто можем, а сме длъжни да направим искане за автентично тълкуване. Известен ми е резултатът от предходното наше искане за автентично тълкуване, но не пречи, т.е. резултатът липсва, защото ние нямаме такова тълкуване, но не пречи в конкретния случай да направим опит, хипотезата е съвсем различна, тя касае конкретно наше правомощие и всъщност понеже тук стана въпрос, аз самата бях изпаднала в някакво заблуждение, нека да уточним, че текстът на изречение второ на чл. 233, ал. 6 не е бил предмет на обсъждането от Конституционния съд по делото, не е бил, по делото, за което стана въпрос, делото мисля, че беше 10 от 2017 г., а решението 6 от 2018 г., вероятно, да, аз също бях останала с впечатление, че този текст е обсъждан, но той е послужил само като основание за аргументиране на тезата на Конституционния съд и е обсъждан в мотивите на това решение, така че този текст от закона не е оспорван и не е преценявано неговото съответствие с Конституцията. /говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Марчева, след това г-н Магдалинчев.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колеги, аз предлагам, понеже виждам, че влизаме в режим на работна група, с конкретни предложения и т.н., нека да решим по-съществения въпрос, около който виждам, че почти всички сме се обединили, че е необходимо да се помисли, да бъде предмет на разисквания в работна група в разширен състав, аз съм абсолютно съгласна, че трябва този състав да бъде излъчен от Съдийска колегия, защото за мен самата беше непонятно на какви общи критерии ще се приемат еднакви правила и за прокурори, и за съдии.

Затова си мисля да вземем едно решение, с което да предложим на Пленума, защото има пленумно решение, макар, че то доколкото знам не ни обвързва, нали така, Съдийска колегия, да, не е задължително за Съдийска колегия, да. Точно така. Да изберем сега една комисия, работна група, с представители основно на колегите, които са пеналисти, които да изработят тези правила, а по отношение на предложението за автентично тълкуване аз лично считам, че законодателят слагайки в една алинея двете хипотези, той говори за степента на натовареност и тези резултати са обвързани със степента на натовареност. Не мисля, че по друг начин би било тълкувано и просто ще загубим време, в крайна сметка ние трябва да изпълним закона, но нека да го изпълним по един по-качествен начин. Затова моето предложение е просто да направим такава работна група и който има желание да участва.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, това е в идеята е да отложи, но този правила да бъдат като основа, да послужат на колегите, които ще бъдат в работната група, тъй като така и така са вложени усилия и труд от комисията, но все пак ще подложат на гласуване и предложението за автентично тълкуване. Да, знаем каква е съдбата на първото такова искане за автентично тълкуване от страна на ВСС, обаче пък може това да ги стимулира да направят по-бързо тълкуването. Възможно е. Защото те по отношение на тези съдилища правят много бързо всякакви законодателни промени, така че може пък това да ги стимулира да подпомогне и първия процес по първото тълкуване, така че аз ще подкрепя искането за автентично тълкуване, тъй като каквото и да правим ако ние имаме различия по използвания законодателен термин „индивидуална оценка за резултатите от дейността на съдия“, трябва все пак да попитаме какво е имал законодателя когато влага такова понятия в ЗСВ, който е наш устройствен закон.

Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз съм съгласна да се отложи разглеждането на точката, за да се прецизират разпоредбите, тъй като също ще се присъединя към колегите, които вече казаха, че закона е факт и ние сме длъжни да го изпълним. Не съм съгласна с тълкуването, което се направи на изречение първо и второ, те са съвсем различни хипотези и искам да кажа, че ние самите в правилата за определяне и изплащане на средствата за допълнителни трудови възнаграждения в чл. 3 и в чл. 4 изрично сме го детайлизирани, говорим в чл. 3 за допълнително възнаграждение първо за постигнати резултати, текущо и за годината. Тук искам да отворя скоба и да кажа, че мен не ми притеснява индивидуалната оценка за резултатите от дейността на съдията, тъй като се има предвид не резултата като съдебен акт, а се има предвид резултата от работа, брой дела, качество на правораздавателните актове, брой и продължителност на съдебните заседания, което между другото работната група се е опитала да изведе като критерии в чл. 5 от предложените правила. Имаме точка 2 - за постигнати резултати от конкретни задачи. Имаме точка 3. Съгласно разпоредбата на чл. 233, ал. 6, изречение първо, въз основа на степента на натовареност. Това са различни хипотези, които предпоставят допълнително възнаграждение. И тук съм съгласна, че трябва да бъдат премирани натоварените съдилища, като няма пречка да се детайлизират тези правила по отношение на това как трябва да се измерва степента на натовареност и как трябва да бъдат възнаградени съдилищата, които са изключително натоварени. Точка 4, която цитира и г-н Чолаков, съгласно разпоредбата на чл. 233, ал. 6, изречение второ за съдиите в специализираните институции, прокуратури и съдилища. И точка 5 - съгласно разпоредбата на чл. 345, ал. 5 за съдебните служители в тези специализирани институции. Определили сме и броят

на заплатите в точка 4 - до 4 допълнителни заплати в хипотезите извън точка 4 и 5. Така че всичко това ние сме го разгледали и сме го приели с решение на Пленума от 13 юни 2019 г. когато сме изменили тези правила и сме ги синхронизирали с промените в чл. 233, ал. 6. Така че имаме различни хипотези, които предполагат и които създават възможност за допълнителни възнаграждения, различни са хипотезите по 233, ал. 1, т. 1 и т. 2, т.е. различни са и правилата, така или иначе ние сме длъжни да утвърдим такива правила. Няма пречка отново работната група да се събере, няма пречка в нея да участват и представители на наказателното правораздаване, и съдии от ВКС, за да изработят по-прецизни правила, но така или иначе такива трябва да има. Против съм автентичното тълкуване, защото такова искане вече направихме и чакаме с години, а и според мен е ясна разпоредбата, говорим за резултати не само по отношение на дейността на специализираните съдилища, а и по отношение на другите съдии и когато провеждаме атестация, и когато сме създали правилата за допълнителното възнаграждение, така че това не е проблем, и оттук насетне остава да се прецизира дейността на работната група, която е обективирана в тези правила и който каквито рационални предложения има да бъдат инкорпорирани, за да се създаде една наистина съответстваща на закона и на нормативната уредба правила. Това е, което искам да кажа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз подкрепям това, което каза колегата Пашкунова. Първо да заявя, че аз също не намирам, че тази норма е адекватна, говоря за промяната, която е въведена. Безспорно тя създава противоречие и напрежение в съдебната система, както виждате тя създаде напрежение и при нас в момента на този дебат. Аз ще подкрепя обаче предложението за автентично тълкуване, защото аз тълкувам нормата по друг начин, различно от колегите, които я

разтълкуваха преди малко. Ал. 1 казва, че ВСС, с оглед степента на натовареност ВСС определя, т.е. диспозитивна норма. Ал. 2 казва, че съдиите от специализираните наказателни получават. Значи това са разликата между едната норма и другата норма и съответно режима е съвсем различен. При тях по някаква логика законодателят е приел, че те трябва да получат. Каква е била логиката не знам, да, съобразно правила, но те задължително получават. Ние не можем да разсъждаваме. Ние можем да разсъждаваме за размера, но не и че те не трябва да получат. Така е нормата. Така я чета аз. Пише само с оглед по правила за индивидуалната оценка за резултатите от тяхната работа, но не повече от шест. Нормата, която е използвал законодателя е: получават. Затова аз ще подкрепя предложението на колежата Дишева за това автентично тълкуване, дано да ни кажат дали правилно четем закона, както по различен начин чете колежата Димитрова и по различен начин чета аз.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вижте, едно автентично тълкуване може да спомогне пък и законодателя да прецизира нормата в крайна сметка. Разбира се.

Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, автентичното тълкуване вероятно ще отложи нещата във времето. Ще ви кажа и нещо друго - когато залагаме и готвим бюджета винаги ви се казва това, би следвало да го следите внимателно, каквото се залага като възнаграждение допълнително за специализираните, това се залага и за останалите магистрати в проектът за бюджет на ВСС. И в момента са заложили до три по ал. 1, както са заложили и в момента по отношение на специализираните органи до три. Може в закона да пише до шест, но като ги няма парите ги залагаш до една или без една. Нали ме разбирате? Колкото са заложили в проекта на бюджета на съдебната

власт за специализираните органи - до три, като бюджетно осигуряване, толкова са заложили и за останалите магистрати. И ще ви кажа и друго - има две постановления, с които целево се осигуряват. Тези пари не могат да се харчат за други цели. Иначе ги връщаме. Това е истината. Общо целевите суми, които са отпуснати по бюджета на съдебната власт са 3 милиона. Аз съм го казал това нещо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Те ще получат три, независимо...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Разбира се.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Е как ще се разбира това нещо?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ето така. Законът казва до шест, но ако имаш пари, ако нямаш пари?

ЛОЗАН ПАНОВ: Това, което казвате Вие, че в момента има осигурени за тази година до три?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Казвам, че по бюджета ние когато готвим залагаме такива средства, друг е въпроса дали ни го дават или не го дават, но залагаме еднакви размери.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам един въпрос по отношение на бюджета. Как са заложили точно до три заплати за общите съдилища по изречение първо на ал. 6, като по никакъв начин не е изисквана информация кои са точно високо натоварените съдилища или ако някой е определил, бих искала да разбера как точно е определена, защото тук също е важно какъв е общия размер на предвидените допълнителни възнаграждения за общите съдилища. Как точно са определени те като размер, за да е заложило в бюджета.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно Вашата комисия трябваше да определи степента на натовареност на органите на съдебната власт. Ние по принцип се борим тези пари да ги осигурим чрез бюджета, а когато Вие разработите правила тогава ще започнат да се дават. Г-жо

Марчева, в разпоредбата на 233, ал. 6, изречение първо е записано: законът се прилага от всички и се спазва от всички. Комисия „Съдебна карта и натовареност" трябваше да разработи тези правила.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не знам за какви правила точно говорите, което Комисия "Натовареност" е следвало да определи, въпросът е, че по отношение на този бюджет, на изпълнението на тази алинея, изречение първо, никой не е изисквал от нас информация кои са високо натоварените съдилища, за да може да се направи и проекто-бюджета. Аз затова питам - как точно е определен размерът на бюджета за общите съдилища, защото ясно за специализираните има бюджет, а за останалите?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Колеги, слушам много внимателно това, което казва всеки един от нас и всичко казано затвърждава у мен убеждението, че текстовете на ал. 6 и двете изречения се нуждаят от автентично тълкуване, включително и последното, което се каза, включително и това, което г-н Магдалинчев каза. Ние сте стъпили, в някакъв момент сме стъпили на идеята, че изречение първо и изречение второ се отнасят за съвсем различни хипотези, което образно казано означава, че в Специализирания наказателен съд за цялата година да е разгледано едно-единствено дело и то да не е приключило за тази година всички съдии от този съдии ще получат, защото се наблегна на получат, шест възнаграждения за годината. Не мога да се съглася с подобен разум на закона, заради това аз поддържам искането си за автентично тълкуване.

На следващо място искам да кажа, че тези правила не са нормативен акт, много лесно дори можем да ги изменим, много лесно, отколкото се променя да речем една наредба или правилник, които са нормативни актове. Съвсем вероятно е когато ние сме

приемали текстовете, които тук се цитираха от г-н Чолаков и г-жа Пашкунова, да сме изтълкували неправилно закона. Има много аргументи за това неправилно тълкуване, които днес се изложиха. Така че ако при едно автентично тълкуване Народното събрание ни разясни какъв е действителния смисъл на вложените, на използваните понятия в този текст, ние ще можем да прецизираме и съдържанието на нашите правила.

И на следващо място аз не съм казала или може би съм неправилно разбрана, че следва да изчакаме автентичното тълкуване преди да приемем правила. Належащ е въпросът, защото повече от две години ние имаме задължение да приемем такива правила, нека да ги приемем, като използваме аргументите, които днес се изложиха, т.е. след като се предложи вариант преди това, но поддържам в същото време и искането си за автентично тълкуване, ако и когато го получим да имаме достатъчно основание и яснота затова да изменим правилата и какъв е действителния смисъл, казвам на понятията, които са използвани. И за илюстрирам ще допълня нещо, което можеше да каже г-н Мавров, защото аз за първи път го чух от него, но вероятно е добре да се повтори - определяме шест допълнителни възнаграждения, т.е. закона е определил шест допълнителни възнаграждения, до, до шест допълнителни възнаграждения на съдиите от специализираните наказателни съдилища, но в същото време, и казваме в същото време, приемаме, че по изречение второ възнагражденията се определят по някакъв различен критерии от този по изречение първо, т.е. нещо различно от степента на натовареност. В същото време съдиите от Върховния касационен съд, които разглеждат наказателни дела, които са подсъдни на специализираните съдилища ще могат да получат възнаграждения само според степента на натовареност, което е категорично дискриминационно по отношение на тях. Аз съжалявам, че

трябва, и той в момента на присъства в заседанието да перифразирам това, което той каза и излагам негова теза, но тук има достатъчно наказателни съдии от ВКС, които вероятно ще потвърдят това виждане и между другото това говорене потвърждава моята теза и тезата на колегите, те първи я изразиха, че допълнителните възнаграждения в специализираните наказателни съдилища следва да бъдат съобразни със степента на натовареност на тези съдилища. И аз не съм съгласна с това, което мисля, че г-н Чолаков или г-н Магдалинчев каза, че в първото изречение бил използван глагола "определя", а във второто "получават", аз бих могла да го тълкувам по следния начин - ВСС определя допълнителни възнаграждения, съобразно степента на натовареност, а пък съдиите в специализираните наказателни съдилища получават до шест възнаграждения.

И две неща - моля, да подложите на гласуване предложението ми за автентично тълкуване и след това изрично заявявам, че не смятам за необходимо да изчакаме произнасянето на Народното събрание по това искане, преди да определим правилата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Затова беше важно да се уточни, защото двете не са алтернативни, двете не са едното или другото, а те вървят заедно. Така че едно отлагане не означава да отложим до произнасянето с автентично тълкуване на Народното събрание. Напротив по всяко време ние само може да променим тези правила в съответствие с произнасянето на Народното събрание. Така че двете неща не са в колизия едно с друго. (Цв.Пашкунова: Става въпрос, че не се налага и някаква последователност.) Не е необходимо да се изчака, да. (Г.Чолаков: Не, не е необходимо да се чака.) Г-н Чолаков, понеже точно това обяснихме в момента. Да, ще помоля само да поканим и колегите. (А.Дишева: Извинявайте! В крайна сметка в резултат на това говорене може Народното събрание да измени текста на алинея 6 по

начин, по който неговото съдържание да стане по-ясно, т.е. да не се прави автентично тълкуване, а да се... (Г.Чолаков: Ако се вземе решение за отлагане, аз ще моля работната група да свърши по-бързо работата, все пак, за да може до края на годината да имаме правила.) (Цв.Пашкунова: Да, така е.) Г-н Кояджиков беше преди Вас, г-жо Имова!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! Колеги, внимателно Ви слушах, обаче аз не мога да възприема този прочит на тази норма, както мнозинството я чете.

Уважаеми колеги, в единия случай първото изречение на алинея 6 говори за степен на натовареност на съответния орган на съдебната власт, която обърнете внимание какво казва второто изречение „по правила за индивидуална оценка“. Това ще рече, този термин законодателят е използвал на още едно място, когато оценяваме индивидуално и правим атестации на всеки един магистрат. Там никъде не се съобразява натовареността при атестационния формуляр, а натовареността на Софийския или как? (прекъснат) Какво? Даваме по-малко точки на съдиите от органите с по-ниска натовареност ли от съдиите с по-висока натовареност? Напротив, там навсякъде преценката е за индивидуална оценка – как администрираш делата, в какъв срок ги разглеждаш, в какъв срок изготвяш актовете по тях. Това е индивидуалната оценка и тук според мен виждането на законодателя е следното. Той очаква в тези правила, които ние сме длъжни да приемем, да са изготвени точно такива критерии, каквито има и в Наредбата по атестирането. Точно същите, които не касаят натовареността, защото ние нямаме система за мерене на натовареността в момента освен компрометираната СИНС и при това положение (прекъснат от А.Дишева без микрофон: Това Ваше твърдение ...). Това е общо мнение на колегията към момента. Да, дори и така, и моето мнение да е, нали тук изказваме лични мнения?! Та уважаеми колеги, това според мен не

налага нито каквото и да било тълкуване, нито има връзка между първото и второто изречение на нормата. Поне аз така го прочитам. Тоест в първия случай според мен, възнаграждения Висшият съдебен съвет следва да даде на натоварените органи на съдебната власт, а по тези правила, които имаме от 2018 г. и по някакви критерии, по които трябва да определим кои са натоварени и кои не, а пък по второто изречение трябва да определи правила за индивидуална оценка на магистратите от Специализирания наказателен съд и Апелативния специализиран наказателен съд, и съответните служители в тях, и тогава размерът вече се определя в зависимост от бюджета, тоест не виждам връзка с натовареността. То при това положение, ако едно дело в Специализирания наказателен съд се разгледа и вземе пък да се реши, в което има 50 подсъдими лица, в което са участвали още 50 пострадали и 50 адвокати, това как ще се оцени по кой критерий за натовареност с делата между другите окръжни съдилища, където по статистика се решават първоинстанционни дела между 4 и 6 на година, питам аз? (шум в залата) Спецификата си има индивидуалната оценка, защото Вие казвате, че нямало индивидуална оценка. Напротив, законът борави с индивидуална оценка, с този термин, когато правим атестациите, а пък всички тук, всеки вторник приемате много атестации, поне по 5 до 10, и тогава нямаме възражения, че имало такава комплексна индивидуална оценка. Сега обаче тук не ставало, трябвало да бъде обвързано с натовареността, а натовареността е такова понятие, което ние - дванадесетте, които седим в момента, нямаме единен критерий какво е, как да я оценим. Това е жалкото! Но съвсем отделен е въпросът, че цяла година умишлено се „помотваха“ работната група (с цялото ми уважение). За една година да не намерите време да се явите, страшно сте били натоварени! Още, живи да ви ожали човек! Живи да ви ожали! Не, така е. Една година не е нормално да кажеш, че

не си бил страшно натоварен и не си могъл да посетиш работната група, в която пък по желание си участвал. Добре, ние сега ще го отложим, ще направим още една работна група (няма нищо лошо в това), ще участват различни хора може би. Ами ако и те не отидат, кога ще се произнесем? Или дайте пък тогава, поне предложете някакъв механизъм, по който тези, които бъдат определени в работната група да се явяват там. Нека да има някаква санкция за тях тогава или не, то срок, ама като изтече този срок и те пак не са отишли, защото са много натоварени. Примерно, ако бъде определен в рамките на този и следващия месец трябва да отида в Сливен, Бургас и Шумен, за да извърша атестации. Ако тогава се случи заседанието на работната група, кой интерес да предпочета – на магистратите от тези райони или пък на специализираните? Не, не, това е много несериозно, което се твърди – висока натовареност. Хайде, вижте, много Ви моля, кога са се провели заседанията на работните групи и да видим какви точно непреодолими ангажименти са Ви натиснали? Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Реплика на г-жа Марчева, г-жа Димитрова също иска.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Имам реплика по отношение на казаното от колегата Кояджиков. Категорично не съм съгласна с това, което каза последно. Сега, тази една година е факт, че тази работна група не се е събирала, тя не беше свикана (прекъсната) Може ли, нека да довърша само. Тя е сформирана преди една година с решение на Пленума, но тя се активизира, т.е. тя реално започна работа последния месец и половина, да кажем, дори може би и да не е по-малко. И в интерес на истината ние бяхме само уведомявани с някакви SMS-и по телефона, без материали, без това какво е решила на предходното заседание, без дори да бъде изпратено това, което в крайна сметка е взето като решение, за да изразим становище. Това е едно. Мога да

докажа за всяка една от четирите срещи на тази работна група (защото те са не повече от 4 срещи, а може и 3 да са, не съм много сигурна, но със сигурност са 3), мога да докаже къде съм била през това време и какво точно съм изпълнявала, и това не е момента да обясняваме точно каква е нашата натовареност, защото в крайна сметка ние сме членове на Съвета и участваме в много други работни групи и комисии.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Добре, нека да спрем с този емоционален тон и да минем конструктивно. Предлагам в двуседмичен срок да е готова работната група. Аз лично ще участвам активно и писмено ще си изложа становището. Само искам да кажа това по съществото – да върнем по същество и да приключим конструктивно, защото доста време отделихме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вече се работи конструктивно, с конкретни предложения. Само г-жо Димитрова, не Ви чух двуседмичен или едноседмичен? (Б.Димитрова: Двуседмичен срок.) Двуседмичен срок, да. Благодаря Ви! (Б.Димитрова: Само една реплика.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Една реплика само по съществото на спора. Това, което каза г-н Кояджиков, всъщност точно, правилно дефинирахте проблема. Изречение второ е особен индивидуален принос в натовареността в дейността на съда, защото дейността на съда означава и натовареност. Ако беше на обратното в алинея първа тогава, т.е. в изречение първо Специализираният наказателен съд участва ли или трябва да бъде изключван, когато се падне свръхнатоварен, или взема и по алинея първа или по алинея втора? (Др.Кояджиков: Не участва по алинея първа. Няма връзка.) Ами няма как да го изключите при положение, че ... Както и да е, добре. Преди автентичност трябва да приемем правило.

Освен това, още нещо ще Ви кажа. На Вас не Ви се е случвало, обаче на мен ми се е случвало. Когато се определя принос или конкретна задача, ако има 200 човека, се пишат 200 заповеди (Л.Панов: И се мотивират.) и се мотивират. Това е своеобразна оценка на индивидуалната оценка на резултатите, обаче от дейността, не сам по себе си какво е постигнал. Целта е да видим този съд с тези специфични функции колко е работил, как е работил и кой какъв принос е дал. (Др.Кояджиков: Точно така.) Да, така, аз казвам, че точно това каза и ти. Тоест дори едно дело да има, което го е гледал една година, е достатъчно тежко, той може да бъде стимулиран за това, което прави и предложените критерии несъстоятелно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря! Колеги, най-после и аз да кажа нещо. Чух всички съображения. Ще кажа няколко неща.

Първо, има Правила, които са приети за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, които са правила, приети от Пленума още на 22.11.2018 г. Един месец по-късно се формира работна група, която до ден днешен е работила в намален състав и следва да отдадем заслуженото на колегите, които са работили в тази група, защото останах с впечатлението, че се игнорира изцяло техния труд. Те са работили на базата на критериите, които са приети от Правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения с решение на Пленума. Харесва ли ни или не, те са сторили това. Тук, обаче от дебатите се чува обосновани възражения по отношение на едно принципно положение дали критерият степен на натовареност е относим както за съдиите в общите съдилища, така из а съдиите в специализираните наказателни съдилища, който е ключов фундаментален въпрос за определяне на допълнителните възнаграждения, които следва да бъдат получени от колегите от

специализираните съдилища, тъй като нормата е императивна и от останалите, от общите съдилища, за които законът предвижда такава възможност. Но единственото, което следва да обедини работната група, е ключовото тълкуване на понятието „натовареност“.

Аз считам, че в измерването на магистратската работа и особено на съдийската работа единственият критерий е степента на натовареност, но степента на натовареност в общите и в специализираните съдилища има своите особености. При специализираните съдилища на всички е известно – специализираните наказателни съдилища, които визира второто изречение на чл. 233, ал. 6 е, че степента на натовареност там не се определя от броя на делата, а от фактическата им и правна сложност и, както каза колегата Димитрова, може един съдия от Специализирания наказателен съд да е гледал само едно дело цялата година, но неговият индивидуален принос към общата работа да е изключително висок. Тук не говорим за резултатност от работата в буквалния смисъл, колко осъдителни, колко оправдателни актове са постигнати. Естествено, че магистратският труд се измерва по това в каква степен са били спазени изискванията на справедливия процес. Така че тук въобще този дебат за резултативност на работата с оглед вида на крайния акт няма място. Тук има място доколко са спазени общите принципи на справедливия процес. Но така или иначе след като Вие всички видяхте, че има редица забележки по отношение на детайлизирането на индивидуализацията на конкретния принос на всеки от магистратите в специализираните съдилища, защото с това се занимават тези правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността на съдиите и съдебните служители в специализираните съдилища, следва действително тези правила да бъдат детайлизирани и разработени с оглед конкретните критерии. Първо да се изясни критерият това да се обедини работната група

евентуално около разбирането, че единственият ключов критерий за определяне на резултатите от дейността следва да бъде натовареността, като натовареността не се разбира като такава с оглед броя на делата, а като такава с оглед спецификите на фактическата и правната сложност на делата. И оттук насетне вече да се разработят тези индивидуални критерии, не само критерии, но и правилата да изпълват съдържанието на тези критерии за индивидуалната тежест, която е понесена от съдиите в тези специализирани съдилища, за да се определи до каква степен следва да се формира размера на допълнителното възнаграждение. Но в никаква степен, според моето скромно мнение, не трябва да се дели приносът на съдиите в общите съдилища и този в специализираните наказателни съдилища не с оглед натовареността на делата. Като натовареността (пак казвам) следва да се преценява не единствено от гледна точка на броя, а от гледна точка на сложността на делата, като критериите за сложност на делата, т.е. трябва да бъдат изпълнени с отделни показатели (думата беше показатели) и може би показателите следва да бъдат детайлизирани в тези правила, защото критериите общо взето са ясни. Показателите следва да бъдат детайлизирани. Да, показателите. По-скоро търсех тази дума – показателите следва да бъдат детайлизирани, защото критериите те са очертани.

Затова имам едно процедурно предложение да се върне в работната група, в същата работна група, с включване и на други колеги, ако желаят (Реплики от залата: Няма нужда в същата, те прокурорите са си я направили. Нека да се включат и други колеги.) (говорят повече от трима души едновременно) Да, да приключвам само с предложението да се върнат правилата за доработване с оглед възраженията, които днес се чува в днешното заседание, като се включат и други колеги, ако желаят.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Само една реплика. В критериите по чл. 5, ал. 1 на Правилата никъде не са включени фактическа и правна сложност на производствата и съответно на делата. Никъде го няма. (шум в залата) Нека да тръгнем първо по предложенията. (Др.Кояджиков без микрофон: Не е така. Не сте съвсем прав. Наистина този термин не е използван, но какво пък ще значи брой обвиняеми, подсъдими, не е ли това фактическата и правна сложност? Ние сега си говорим, да, действително не е използван терминът, вярно е.) Не е използван. (шум в залата)

Добре, да не вършим тогава работата на групата. Да кажем, че пред нас стоят няколко важни въпроса. Първият въпрос, който се постави, който не е алтернативен на втория. Значи предложението за автентично тълкуване, което беше направено от г-жа Дишева, той не се конкурира с предложението за отлагане и за продължаване, защото както вече казахме аз ще подкрепя и двете предложения, защото смятам, че е възможно законодателят да се произнесе и така ще ни улесни, да се произнесе и по-късно, дори да не се произнесе ние трябва да продължим работата. (Цв.Пашкунова без микрофон: Какво точно питаме законодателя? Какво точно?) Формулира го г-жа Дишева. Двете не са алтернативни.

Сега, по отношение на предложението за отлагане. Има няколко алтернативи – да се върне на самата работна група, в която вече както казахме участват и колеги прокурори и т.н. Да направим друга работна група, в която да участват колеги, които ще определим и няма съмнение, че срокът трябва да бъде кратък - двуседмичният срок е определено достатъчен и съответства на идеята. (В.Имова: Само да допълня нещо, което не казах.) Да, заповядайте! И предложението дали да бъде друга група или да го върнем. Заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, понеже се засегна чл. 5 и съдържанието на чл. 5 от предложените проектоправила, аз апелирам работната група за изясни много добре и да разграничи критерии от показатели. Тоест да оформи критериите като едни отделни изисквания, на които следва да отговаря индивидуалната оценка и тяхното съдържание да се изпълни с определени показатели, защото тук са смесени понятията „критерии“ и „показатели“ в чл. 5, за мен. Следва да се прецизират тези понятия. Значи „критериите“ това е примерното съдържание, това са еталоните, жалоните, които ще следват при индивидуалната оценка, а „показателите“ са тези фактически данни, които следва да изпълнят съдържанието на тези критерии. Разбирате ли? Тоест трябва да се разграничат тези неща, защото в противен случай размесваме понятията и не вършим работа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ще се опитам да бъда много кратка. Колкото и да се опитвате колеги да не изречете Системата за измерване на натовареността на съдиите всичко, което говорите е включено в тази Система за измерване на натовареността. Говорим само за специализираните наказателни съдилища. Първо, в тази система всеки текст от Наказателния кодекс има коефициент за тежест и текстовете, които са подсъдни само на специализираните наказателни съдилища имат най-високия коефициент от наказателните дела. Това първо. Освен това в СИНС има увеличаващи коефициенти и те между другото са например следните: брой подсъдими лица; брой обвинения; брой на другите страни; брой на проведените заседания; брой на страниците по делото; брой на изслушаните експертизи и други подобни. Всичко, за което говорите, е включено в Системата за измерване на натовареността. Така че колкото и да се опитваме да я игнорираме и да твърдим необосновано (необосновано, защото няма такова решение на

Съдийската колегия, че тя е била компрометирана) ние все се връщаме към това и да не изричаме, че това са неща, които са уредени в СИНС – те са там. Просто трябва да разгърнем тази система в приложенията и да видим какво е посочено, защото то обхваща (за трети път го казвам) всичко, което тук се говори. Иначе аз съм съгласна с това, което говориха и г-н Кояджиков, и г-жа Имова за спецификата на тези дела и непрекъснато съм наблягала на това, че в специализираните наказателни съдилища делата са действително специфични и не следва да стъпваме на броя разгледани и приключени дела – нещо, по което разбирам, че нямаме спор. И по това, за което говореше г-н Кояджиков се опитвах дълго време да взема думата. Той казва, че индивидуалната оценка за резултатите от дейността на съдиите е същото, което е включено в атестациите. Така изглежда между другото, особено както е регламентирано в предлаганите днес правила, което означава (само обръщам внимание, за да не стигнем и до последващи спорове и неясноти в нашата практика), че на практика излиза, че за всяка година се прави атестация на всеки от съдиите. Това излиза. (Др.Кояджиков: Така го разбирам аз. Точно така го разбирам.) (Б.Магдалиничев: Точно така, ежегодно.) Ежегодно. (Др.Кояджиков: Дали е вярно не знам, но аз така го разбирам.) Да, да, добре изглежда. Тогава ще трябва да мислим и тази оценка как ще се съотнесе с атестацията, която ние ще трябва да правим на 5 години на тези съдии. Поставям това. Вярно, че на пръв поглед не стои в предметния обхват на правилата, които ние сега по един или друг начин обсъждаме, но това е въпрос, който ще възникне. Иначе е добре да го изречем, че всъщност на всеки съдия ще се прави атестация за една година. Така излиза. При това тази атестация обаче (нека и това да изречем) ще се прави от орган различен от този, който е посочен в Закона за съдебната власт, защото ние тук регламентираме някакви помощни комисии, но те ще бъдат различни от помощните

атестационни комисии, които се предвиждат в проекта за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Само обръщам внимание на „мини“, чието залагане съзирам (така да се изразя образно).

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, само една реплика. С това, което казахте се съгласявам, но забележете, ако говорим, че това по някакъв начин е съобразено с атестирането или ще бъде съобразено, имайте предвид, че едно атестиране се прави за много дълъг период. (Др.Кояджиков без микрофон: Тук ще бъде за една година.) (А.Дишева без микрофон, не се чува) Това имам предвид, докато тук се предлага 14-дневен срок. Извинете, но това е много кратък срок за подобно нещо. (Др.Кояджиков без микрофон: То обхваща малък период.) Ако това се прави периодично в годината да кажем на 2 пъти, на 6 месеца, респективно на 4 и т.н., защото практиката ще го утвърди, разбирате, че тези комисии макар и ад хок създадени те ще бъдат перманентно обвързани с тази дейност на съда. Ако се прави един път в годината, 14 дни са абсолютно недостатъчни, още повече, че г-н Магдалинчев каза в самото начало, че те могат да се правят в различен период от време и ако атестирането става много бавно, дали е достатъчен 14-дневният срок, за да се направи подобно нещо. Разбирате ли? Това е също важен въпрос. Един акцент просто казвам върху това, което е. (Др.Кояджиков: Това не мога да направя преценка.) Аз също не, но нека да се концентрираме върху по-важните неща.

Ще подложа на гласуване предложението, което казахме, че не се конкурира с искането за автентично тълкуване. Моля да се концентрираме около това, като отложим дали да го върнем на същата комисия с опция да участват и други колеги, да се изразят становища, или да се направи комисия, която вече да бъде специфична, нова комисия с колеги, които са пеналисти, които участват и които в

двуседмичен срок, около какъвто се обединяваме, ще изготвят предложения. Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз Ви предлагам да пристъпим към гласуване, като първо следва да гласуваме предложението на колегата Дишева за искане за автентично тълкуване, като се обединяваме (мисля) около това, че ако се вземе такова решение, това не ни засяга и не предполага изчакване на тези правила категорично.

Второ, по отношение на предложението, което е направено, аз ще гласувам принципно „против“, защото смятам, че ние можехме да започнем текст по текст да свършим работа днес, но ако преобладава становището на колегите, аз ще гласувам „за“ за автентичното, а ще гласувам „против“ отлагането, като смятах, че ние може да свършим тук тази работа текст по текст, а не в момента да отлагаме отново. Но ако се вземе с болшинство и се отложи, моето предложение е да създадем една нова комисия и смятам, че не сме обвързани с работната група, която е създадена от Пленума, но все пак тези правила се приемат от нас и ние можем да си направим каквито си искаме комисии във връзка с приемането на тези правила.

Аз лично предлагам да бъдат включени тези, които са участвали в комисията от Съдийската колегия – колегата Магдалинчев, колегата Марчева и колегата Димитрова (А.Дишева: Те не са участвали, само Магдалинчев.) Добре, които са били включени в комисията, част от тях не са участвали. Предлагам също да влязат и колегите, които са участвали от Апелативния специализиран съд и от Специализирания наказателен съд и съответните служители (Б.Магдалинчев: И от ВКС.) и вече оттам нататък можем да разширим състава на работната група извън тези, които са предвидени. (Л.Панов: И колеги, които искат да участват.) Да, разбира се, аз това казвам. (А.Дишева бе микрофон: Аз предлагам г-жа Пашкунова. Тя е участвала и в изработването на

наредбата като член на съдийската КАК и доколкото чувам, г-н Мавров изрази желание да участва. Двама граждански стигат в тази група.) (Д.Марчева без микрофон: Г-н Кояджиков, който е съдия от Специализирания наказателен съд.)

Вижте, моля за срок да свърши работа работната група, т.е. да се определи и срок.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други предложения има ли по процедурата?

Заповядайте, г-н Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз също щях да предложа създаването на абсолютно нова група, само че тук от дебатите моето предложение щеше да бъде да участват тези колеги, които преимуществено са се занимавали с наказателно право, т.е. г-жа Пашкунова, Мавров, Имова и моя милост и макар че не знам дали е уместно аз точно да правя тези правила, може би се явявам и малко заинтересован, но освен тези четирима души, да влязат представител на Върховния касационен съд, доколкото се ангажира дейността на председателя или заместник-председателя ресорния, нека да има и представител на Върховния касационен съд и може би представляващият Магдалинчев. Това е, не бива да се разширява обаче според мен да става много голяма тази комисия, оперативността ѝ пречи, точно така. Затова считам, че 5 и не знам, Вие преценете колко души да определите от Върховния касационен съд, но един или най-много двама, но 5-6-7 души съвсем в оперативен порядък в рамките на 2 седмици биха могли да доусъвършенстват или да направят нещо различно на тези правила, още повече, че има основа. А пък за автентичното тълкуване – то си е друга тема. Там аз мисля, че не е нужно, но както...

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, първо подлагам предложението за автентично тълкуване, беше изложено от г-жа Дишева. Колеги, режим на

гласуване предложението да отправим автентично тълкуване до законодателя за нормата на чл. 233, ал. 6 ЗСВ (Цв.Пашкунова без микрофон: При условие, че няма да чакаме отговор.) Да, да, нямаме съмнение в това, никой не се съмнява.

Режим на гласуване.

Да отчетем резултата: 11 гласа „за“, 0 гласа „против“.

15. ОТНОСНО: Проект на Правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността на съдиите и съдебните служители в Специализирания наказателен съд и в Апелативния специализиран наказателен съд за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6 и чл. 345, ал. 5 от Закона за съдебната власт

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.1. Отправя искане за автентично тълкуване от Народното събрание на чл. 233, ал.6 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване предложението за отлагане разглеждането на точката, сформиране на работна група в състав: г-н Магдалинчев, г-жа Марчева, г-жа Димитрова (А.Дишева: Нека да заявят г-жа Марчева и г-жа Димитрова дали искат да участват). (Б.Димитрова без микрофон: Аз казах, че ще участвам.) (А.Дишева без микрофон: Да не стане същото. Аз съм пропуснала.

Добре, предложението за отлагане разглеждането на точката.

10 гласа „за“, 1 глас „против“.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.2. ОТЛАГА разглеждането на точката за следващо заседание на Съдийската колегия на ВСС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега формиране на работна група: г-н Магдалинчев, г-жа Марчева (Б.Магдалинчев: Аз си правя отвод.) Вие сте участвали в изготвяне на първите правила. Този път колегите ще бъдат (Б.Магдалинчев: Вижте, имам доста ангажименти преди края на годината.) (Цв.Пашкунова: Да знам, но все пак председател на Бюджетна комисия, това е свързано с финансови средства за усвояване...) Разбира се. (А.Дишева: Но все пак Вие сте могъл да предадете (как да кажа) духа, идеята на това, което се работи.) (Б.Магдалинчев: Нали участват и колегите от специализираните съдилища, нали така? Те участват също.) (Цв.Пашкунова: Става дума за две седмици.)

Добре, г-н Магдалинчев, г-жа Марчева, г-жа Димитрова, г-жа Костова – съдия в Апелативния специализиран наказателен съд, г-жа Вакарелска, Пламен Евгениев, Светла Георгиева, г-жа Пашкунова, г-н Мавров, г-н Кояджиков. (Г.Чолаков без микрофон: Аз предлагам г-жа Дишева.) (А.Дишева без микрофон: Не, не.) (Г.Чолаков без микрофон: Защото искаме предварително, нали, там да се кажат на работна група, не тук. Ако може там да се обсъждат тези идеи.) (Б.Димитрова без микрофон: А не е ли по-разумно работната група от членове от Съдийската колегия да изпратим до спецсъдии...) (Г.Чолаков без микрофон: Те участват.) Г-жо Димитрова, ако това становище може да се забави във времето, докато се върне, да правят общи събрания, дали

тези две седмици ще бъдат достатъчни? Това ме притеснява. Иначе...
 Добре, както и представител на ВКС. (шум в залата) (В.Имова без микрофон: Колеги, освен това всички правила, фундаментът на правилата вече е създаден) Така те са основата, те са основата. (В.Имова без микрофон: да се надграждат, да се разграничат някои понятия, да се видят основните... (Г.Чолаков: Черната работа е свършена) Черната работа е свършена и затова трябва да благодарим на колежата Магдалинчев.

Добре, нека преди това да гласуваме все пак. Основният състав: г-н Магдалинчев, г-жа Марчева, г-жа Димитрова, г-жа Костова, г-жа Вакарелска, г-н Евгениев, г-жа Светла Георгиева (останалите са прокурори вече), г-жа Пашкунова, г-н Мавров, г-н Кояджиков (Г.Чолаков: И Дишева.) (А.Дишева: Не.) (В.Имова: Трима наказателни са достатъчни) (Г.Чолаков: Значи, ако гласуваме колега Дишева, ще участвате.) Добре, представители на ВКС, нека поне това – един или двама. Надявам се да ангажирам колегите в края на годината, ще се опитам. (шум в залата) (Цв. Пашкунова без микрофон: Значи колеги, няма никаква пречка, който има желание да присъства в заседанията на работната група и съответно, ако има идеи, да ги предложи, да ги обсъдим и да ги съобразим. Разбира се. И да се определи срок.)

Да, да, двуседмичен срок го слагаме. Не се притеснявайте! (Цв.Пашкунова: И задължително от ВКС.) Може би един или двама. Нека да бъдат поне двама.

Какво стана? Спорът е г-жа Дишева. Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да приема това предложение от забавната му страна, но не е. Колеги, не считам, че е целесъобразно да участвам в работата на тази работна група при тези наказателни съдии. Аз съм гледала наказателни дела преди 25-26 години и опитът ми няма да допринесе в работата на тази работна група, поради което благодаря

за предложението на г-н Чолаков, но не желая да участвам в работата на тази работна група. Разбира се, бих могла да отиде на заседания и това, което каза г-н Чолаков, да изразя становища по предложени текстове в работата на тази работна група, стига да бъде поканена, но смятам, че не следва да нося отговорност за работата на тази работна група като неин член. Така че заявявам, че не желая да бъде включвана в състава на групата. (оживление в залата) Колеги, извинявайте, аз няма да успея да преброя на пръстите на двете си ръце работните групи, в които съм участвала, откакто съм член на Висшия съдебен съвет и ходя на заседанията. Заради това приемам подобно включване в работата на една работна група като отговорност и задължение, а не просто като една възможност. Това имах предвид, да не ме разберете погрешно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Освобождавам колегата Дишева от тази отговорност. Оттеглям предложението си.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, нямаме спорове, режим на гласуване. Вече го отложихме, в двуседмичен срок, работната група беше определена, режим на гласуване.

Добре, колеги, режим на гласуване, имаме още точки в дневния ред.

11 гласа „за“, 1 глас „против“. Благодаря Ви!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.3. Сформира нова работна група, която да изготви в двуседмичен срок Правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността на съдиите и съдебните служители в Специализирания наказателен съд и в Апелативния специализиран наказателен съд за

определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6 и чл. 345, ал. 5 от Закона за съдебната власт, в състав:

- г-н Боян Магдалинчев – представляващ Висшия съдебен съвет;
- г-жа Даниела Марчева – член на Висшия съдебен съвет;
- г-жа Боряна Димитрова – член на Висшия съдебен съвет;
- г-жа Цветинка Пашкунова – член на Висшия съдебен съвет;
- г-н Севдалин Мавров – член на Висшия съдебен съвет;
- г-н Драгомир Кояджиков – член на Висшия съдебен съвет;
- г-жа Красимира Костова – съдия в Апелативния специализиран наказателен съд;
- г-жа Любка Вакарелска – съдебен администратор в Апелативния специализиран наказателен съд;
- г-н Пламен Евгениев – съдия в Специализирания наказателен съд;
- г-жа Светла Георгиева – съдебен администратор в Специализирания наказателен съд,
- двама представители от Върховния касационен съд, Наказателна колегия, посочени от председателя на ВКС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 16. Кой ще докладва точка 16? Работната група по точка 16.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, тъй като говорим за работна група, ние бяхме сформирали с две решения на Съдийската колегия една работна група, като сме изготвили становище. Проблемът беше следният, само да припомня. Ставаше въпрос за конкурс за преместване в окръжните съдилища - гражданска колегия, като конкурсната комисия ни сезира с проблем, че кандидатът, който участва е от Специализирания наказателен съд и съответно колегите, които

избрани от гражданска материя попитаха съответно Съдийската колегия как да процедурат и да извършат това оценяване.

Работната група се събра, дебатира и установихме, че не можем при тази действаща законова уредба нищо друго да предложим, освен да си продължат колегите, както е по сега действащите правила. Няма начин да променяме правилата първо, в започнала процедура, а и второ, няма непълнота в закона или пък да има някаква празнина, тъй като изрично е разписано как се процедурата. За съжаление колегите трябва да оценяват кандидата по реда, който е разписан в закона.

ЛОЗАН ПАНОВ: А какво е предложението като текст, който да приемем?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предложението на работната група като проект на решение е Приема становището на работната група и становището да се изпрати на конкурсната комисия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря! Всъщност това е проблем, който отдавна съществува и много членове на конкурсни комисии ни го споделиха. Както и предишния път Ви казах, за мен е налице абсолютна непълнота в закона, която трябва да бъде попълнена.

За да не взимам думата и по следващата точка, защото пак се касае за недостатъци в Закона за съдебната власт, бих искала да Ви предложа така или иначе сме в темата за работни групи – имаме уверението от страна на вицепремиера Екатерина Захариева, че ако Съдийската колегия се обедини около предложения за изменение на Закона за съдебната власт, които не успяха да влязат в работната група сега, която приключи работа и законопроектът вече е в Правна комисия в Парламента, спомняте си имаше едни предложения, които Съдийската колегия изпрати на Министерството на правосъдието повече от една година, но поради това, че работната група свърши предсрочно работа,

т.е. приключи дейността си, а не това, което ѝ беше възложено, останаха много нерешени въпроси и много от предложенията, които Съдийската колегия изпрати, не са разгледани от тази работна група. Затова имаме такова предложение, отправено, ако Съдийската колегия се обедини около конкретни законодателни предложения за изменения в ЗСВ и бъдат изпратени на Министерски съвет, да бъдат съответно разгледани и внесени в Народното събрание. Затова моята идея и много пъти сме си го говорили с колеги извън залата, че има много неща, които трябва да се коригират в закона особено след промените от 2016 г. – има открити противоречия между отделни норми, има неща, които по принцип по отношение на конкурсите е редно да се даде една оценка дали тези конкурси така по начина, по който са уредени 2016 г. дали са адекватни на очакванията на колегите и какви са резултатите.

Затова моето предложение е такова – аз имам готови предложения, текстове, за да не е толкова формално да се събираме с работни групи и т.н., ако искате просто колегите, които имат желание да ги изпратят и съответно да кажете мнение, и евентуално в крайна сметка да приемем един пакет от предложения и чрез Съдийската колегия да се изпратят. (Г.Чолаков без микрофон: Едно изречение ще може ли във връзка с това, което каза колегата Марчева?)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: С решението на Съдийската колегия беше създадена работна група за изготвяне на предложения за законодателни промени. Всъщност работната група, когато се събрахме и обсъждахме, започнахме да дебатираме това във връзка с варианти за промени при конкурсните процедури. Но тъй като в момента не стоеше на дневен ред да отговорим на конкурсната комисия, затова сме внесли сега само това като становище, за да може да не бавим колегите и да им кажем, че това е редът, по който следва да продължат

съответния конкурс. Ние започнахме този дебат, колега Марчева, в работната група, и то много добре го започнахме, с всичките варианти кой как вижда процедурите за конкурсите. Да, ние сме създадени преди две седмици и възможното, което беше, направихме. Продължаваме да се виждаме във връзка с тези законодателни промени и който има някакви идеи, няма никакъв проблем да ги казва, за да можем да ги имаме предвид.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Значи работната група продължава да действа.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, разбира се. Аз така разбирам нашата работна група. Мисля, че тя е за изготвяне на предложения за законодателни промени, затова продължаваме в тази насока.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): Аз реших, че е само в контекста на конкретния проблем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, не. В контекста на конкретното питане, което е отправено, тъй като има висящо производство. (Д.Марчева без микрофон, не се чува.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Втората точка пак е такава.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, колеги, по точка 16.

Благодаря ви! (Резултатът на електронното табло е: 12 гласа „за“, 0 гласа „против“.)

(след проведеното явно гласуване)

16. ОТНОСНО: Становище от Георги Чолаков, Атанаска Дишева, Вероника Имова, Олга Керелска и Красимир Шекерджиев, членове на работната група, създадена с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 43 от Протокол № 34/22.10.2019 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

16.1. Приема становището от членовете на работната група, създадена с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 43 от Протокол № 34/22.10.2019 г.

16.2. Становището по т. 16.1 да се изпрати на конкурсната комисия, по обявения с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 18/11.06.2019 г. конкурс за преместване в окръжните съдилища - гражданска колегия, за сведение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 17. Кой ще докладва?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз докладвам отново. Колеги, става въпрос за проблема, който възниква, когато магистрат подаде оставка с предизвестие, което той отправя. В закона е разписано, че това предизвестие не може да бъде по-малко от един месец, като проблемът съществува с това, че не е посочено какъв е максималният срок на това предизвестие. Единственото, което е разписано в чл. 166, ал. 2 от Закона за съдебната власт, е, че следва да е подал оставка, да изготви своите актове по делата и преписките, които са му разпределени. Това са случаите, когато колега подаде такава оставка, а има изключително много дела неизписани във времето и се получава хипотезата, че той се спира от разпределение, което следва от самата подадена оставка. Но ако този колега поиска да има срок за предизвестие една година, какво правим ние? Допустимо ли е да има такава предизвестие с такъв срок и имаме ли ние някакви лостове (Съдийската колегия) да разпишем и съответно коригираме така предложения срок за предизвестие?

Това възникна във връзка с проблема на един колега, който подаде такава предизвестие и поиска 4-месечен срок за изписване на своите съдебни актове. Стигаме до „патовата“ ситуация, че

действително в закона не е разписано какво се прави и дали има максимален срок. Коментирахме с колегата Имова във връзка с това дали можем да направим една аналогия (тъй като безспорно има празнина за максималния срок) (В.Имова: Аналогия на закона.), аналогия на закона с най-близкия такъв институт, който е в Кодекса на труда, където се казва, че предизвестието не може да бъде повече от три месеца. Там изрично има максимален срок. Работната група ще изготви пак предложение за законодателни промени в тази насока и ако Съдийската колегия ги одобри, съответно ще следва и процедурата за законодателната власт. Но ние трябва да решим конкретния въпрос с колегата Памукова, която е подала своето предизвестие.

Това е становището на работната група. Нашето предложение за решение е, че се възлага на работната група изготвяне на предложение за законодателни промени в съществуващата в Закона за съдебната власт уредба, касаещи точно тези процедури, и произнасяне по предложението, което е направила колегата Бисерка Памукова за освобождаване от длъжността „съдия“ в Софийския районен съд.

Ако приемем, че можем да правим аналогия на закона, съответно ние можем да коригираме. (Намесва се О.Керелска без микрофон: ...аналогия на правото.) Да, на правото. Говорим за аналогия в правото, тъй като има празнина за максималния срок.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по направеното изложение?

Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, аз считам, че и в този аспект се разделихме в работната група, т.е. аз бях на особено мнение по отношение на това обвързана ли е Съдийската колегия от правото на оставка. Тук съм съгласна, че Съдийската колегия е обвързана, защото то е субективно, потестативно право, магистратът има право да заяви

във всеки момент на своето безсрочно правоотношение в кой момент би искал то да бъде прекратено. Но не съм съгласна с тезата, че Съдийската колегия е обвързана от срок на предизвестие, който се определя от самия магистрат. Това е така от тълкуването на двете разпоредби на чл. 166, ал. 1 и ал. 2 от Закона за съдебната власт, както и систематичното им тълкуване с чл. 210 от Закона за съдебната власт. Член 210 от Закона за съдебната власт определя задължение на магистрата да изготвя съдебните актове в срок, дори и това да му касае използване на извънработно време. Член 166, ал. 1 предвижда възможност магистратът да подаде искане за оставка, като срокът за предизвестие до Съдийската колегия не може да бъде по-малък от един месец. Този срок законодателят обвързва с необходимостта магистратът да изпълни именно задължението си по чл. 210 от Закона за съдебната власт, а то е да изготви съдебните си актове, които е обявил за решаване в законните или в обзримите допустими разумни срокове, предвидени в закона и в практиката на Европейския съд, и т.н. Но така или иначе този срок, който е определен в закона за предизвестие на магистрата, заявявайки правото си да бъде прекратено неговото правоотношение, не обвързва Съдийската колегия с волята на магистрата за лимитиране на този срок в определени граници, защото преди всичко той трябва да е съобразен със задължението му да изпише делата, по които дължи произнасяне, които са обявени за решаване.

Моите притеснения са две. Първото е, че законът не е посочил максимален срок. Тълкувайки тези две алинеи на чл.166 във връзка с чл.210 от Закона за съдебната власт, притеснението ми идва оттам, че законодателят съзнателно не е посочил максимален срок, защото се е ръководел от това, че магистратът следва да има необходимото време, за да изготви съдебните актове, които са обявени

за решаване към момента, в който той заявява своята оставка, и затова е посочил минимален срок - едномесечен, но не и максимален срок.

Но от друга страна, можем ли ние да се съгласим с един необозримо дълъг срок за изпълнение на това задължение от подалия оставка магистрат? Естествено, че не можем. Законът формулира своите правила, ръководейки се от добросъвестността на адресатите, които следва да ги изпълняват, и имайки предвид, че магистратите са едни от най-добросъвестните адресати на закона, можем да приемем, че те ще организират така своята работа и ще изпълнят така своите задължения по изготвянето на съдебните актове, обявени за решаване в този срок на предизвестие, който те упражняват при подаване на оставка, че да не злоупотребяват с някакъв максимален срок. Но в закона такъв не е предвиден и ние следва да прибегнем към правоприлагането по аналогия на закона, или на правото (в случая това не е особено важно), но аналогията е необходима, защото когато в закона има сходни хипотези, при които част от тях са уредени в закона, а други не са, тогава принципите на прилагане на аналогия на закона или аналогия на правото са допустими. В случая ние бихме могли да се възползваме от регламента на чл.326, ал.2 от Кодекса на труда, който предвижда правото на трудещия се да поиска прекратяване на трудовия договор тогава, когато той е безсрочен, в рамките на предизвестие от 30 дни, но не повече от три месеца - казва чл.326, ал.2 от Кодекса на труда.

Аз виждам абсолютно сходство между това уредено правоотношение за прекратяване на трудовия договор при безсрочен трудов договор, каквото урежда Кодексът на труда, с безсрочното правоотношение на магистрата, който упражнява съдебна власт. Ето защо ми се струва, че дори да няма законодателно решение и да не инициираме промени в Закона за съдебната власт с редуциране на максималния срок на предизвестieto в случаите на подаване на оставка

от магистрат, бихме могли да пристъпим към правоприложение по пътя на аналогията на правото и в изрично неуредената хипотеза за уреждане на този максимален срок - такъв отсъства, такава празнота има в чл.166, ал.1 - то тази празнота на закона при правоприлагането ние, като правоприлагащ орган, да приложим този способ на запълване на празноти в закона, а именно нормата на чл.326, ал.2 от Кодекса на труда, и да приемем, че един максимален срок до 3 месеца, в който магистратът следва да изпълни задължението си (а това е императивна норма на чл.166, ал.2). Бихме могли да отговорим и на изискванията и на законодателя, защото следва да зачетем баланса между правото на оставка (което е субективно, потестативно право, то променя правната сфера на работодателя), но при всички случаи трябва да има един баланс между правото на оставка и задължението към съдебната власт на магистрата, което е по-различно от всяко друго служебно или трудово правоотношение на субектите на правото в правния ред. Така че ми се струва, че по този начин бихме постигнали и един баланс, защото правоприлагането по аналогия изисква не само уреждане на неуредените случаи при сходни или фактически състави, но и една справедливост. А ние търсим точно това - баланса между правото на оставка на магистрата и задължението му към обществото да изпълни своите служебни обязанности във връзка с упражняването на съдебната власт.

Така че в този смисъл аз предлагам едно такова правоприложение. В този смисъл са моите различия със становището на мнозинството от работната група, което счита, че Съдийската колегия е обвързана от срока на предизвестие, който сам магистратът определя. Аз считам, че още по-малко Съдийската колегия може да бъде обвързана с този срок, който сам магистратът определя тогава, когато има задължение да си изготви съдебните актове.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Понеже в момента г-н Чолаков отсъства, аз ще си позволя от името на мнозинството (както се изрази г-жа Имова) да взема становище. Всъщност г-жа Имова разви тези съображения и при няколко заседания на работната група, които не бяха споделени от останалите ѝ членове. Те касаят обаче мотивната част на това решение. Вижте диспозитивите, които предлага работната група, а именно възлагане на същата тази работна група изготвяне на предложение за законодателни промени в съществуващата в Закона за съдебната власт уредба. Надявам се всички (включително и г-жа Имова, съдейки от това, което говори) се съгласяваме с това, че съществува празнота в закона, която следва да бъде уредена. Тъкмо това възнамерява работната група да направи. Това е предложението по точка първа.

И предложението по точка втора е в съответствие с това, което г-жа Имова в момента говори. Съдия Памукова е определила срок, в който да изпише делата - срока на предизвестие. Предлагаме в този смисъл да бъде взето решение. Останалите съображения, които тя разви, би могло да бъдат взети предвид занапред в нашата практика, или да залегнат в предложенията на работната група за законодателни промени в Закона за съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Аз, доколкото разбрах г-жа Имова, нейното становище по точка 1 е обратното. Тя счита, че следва да се приложи по аналогия разпоредбата на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове. Аз споделям изцяло това становище, което изложи г-жа Имова, и ще добавя нещо друго. Колеги, ние тръгваме по един много странен път - искаме пунктуална нормативна уредба.

Нормативните актове, правните норми са общи и абстрактни, за да може този, който ги прилага, да прояви малко повече разум и творчество. Не можем сега по чл.166, ал.2 да имаме искане за законодателна промяна за максималния срок при наличието на аналогична разпоредба, макар и за трудово правоотношение, колкото и да е специфично магистратското правоотношение. Тоест, процесът по тълкуване по прилагането е повече творчески. Не можем да искаме всяко нещо да ни бъде заковано с пирон и да каже: „толкова ще бъде“. Затова изцяло подкрепям становището на колегата Имова. Не виждам смисъл специално за тази конкретна разпоредба да се прави законодателна промяна за максималния срок (Реплика без микрофон: Ама ние не предлагаме в момента...), още повече че целта, която тя преследва в случая, е да защити интересите на правосъдието. Алинея 1 дава възможност на този, който иска да си подаде оставката, но тук тя преследва по-скоро не защита на неговия интерес, а интересите в ал.2 - на правосъдието, са водещият, целеният резултат, поради което аз считам, че това, което се предлага да се приеме, че е разумен срокът както за целите на правосъдието (изхождаме от това за добросъвестния магистрат), така и да се съобразим с необходимостта да се уважи искането на този магистрат за оставка.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие какво предлагате като диспозитиви на решение?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не считам, че трябва да се прави законодателна промяна в тази посока (по чл.166).

АТАНАСКА ДИШЕВА: Тоест, във всеки конкретен случай да постъпваме различно?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Казах, че това, което каза г-жа Имова за приложението на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове във

връзка с чл.326, ал.2 от Кодекса на труда, е приложимата разпоредба, която може да намери място и тук при взимането на решение.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Която да запълни празнотата по отношение на максималния срок.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Но ще говорим тогава за празнотата на закона.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не очаквах подобен дебат, но нека да говорим тогава за способите, уредени в Закона за нормативните актове за преодоляване на празнотата на закона.

Когато се прилага по аналогия един нормативен акт, се държи сметка за целта на закона. Моля някой да ми посочи (аз вероятно съм пропуснала) в кой нормативен акт, уреждащ сходни правоотношения, става въпрос за довършване на започнатата работа, защото целта, за която говори г-жа Имова е именно тази - да се довърши започнатата работа. В кой нормативен акт съответният законов текст преследва същата цел? Защото текстът на чл.46, ал.2 казва: *„Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта“*. Според мен това второ изискване изобщо не е налице за обсъжданите хипотези. Може часове всъщност да се обсъжда това дали правоотношението на магистрата, в частност на съдията, е сходно на трудовото правоотношение. Не е, и никой не е дал еднозначен отговор до този момент на въпроса какво е магистратското правоотношение, в частност съдийското - не е трудово, не е служебно, не е точно изборно и т.н. Аз лично мога часове да говоря по този въпрос, но не виждам необходимост да го правя в момента.

И ако изобщо ще подлагаме на обсъждане въпроса дали по аналогия може да се приложи законът, аз категорично ще гласувам „против“, защото няма правна норма не само в този закон, а и в позитивното право, която да съответства на същата цел, именно за която говори г-жа Имова - да се довърши започнатата работа и в зависимост от това, по свободно усмотрение, да се определя срок. Защото ние говорим за две хипотези - или за намаляване на определения много дълъг (по наше виждане) срок, или за увеличаване на срока, ако това не съответства на целта да се изпишат делата. Освен това трябва да държим сметка и за решението на Конституционния съд, който обяви за противоконституционен текста от Закона за съдебната власт във връзка със забраната за освобождаване поради подадена оставка в случаите на висящо дисциплинарно производство. Нека да прочетем мотивите какви са. Можем ли ние да държим магистрат насила (образно казано), когато той е подал оставка и т.н.?

Аз предлагам да гласуваме по направените предложения. Вече г-н Чолаков е тук. Господин Чолаков, аз взех преди това думата, защото отсъствахте от залата. (Говорят помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Имова, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): За конкретен случай говорим. Защо трябваше това говорене изобщо?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Ставаше дума за целта на закона при аналогията, при приложението на закона по аналогия. Както при безсрочното правоотношение по Кодекса на труда, така и при безсрочното правоотношение, при магистратското правоотношение целта на закона е довършване на започнатата работа, в още по-голяма степен която е в обществен интерес, а правосъдието е в обществен интерес. И този обществен интерес има своето конституционноправно основание, каквото е съпоставимо със същия обществен интерес,

каквото има правното основание за прекратяване на едно трудово правоотношение, което е безсрочно. Затова законът там е предвидил прекратяването му в рамките до три месеца, а по отношение на прекратяването на безсрочното магистратско правоотношение дори няма максимален срок, което означава, че тук общественият интерес е изваден пред скоби на още по-голямо основание.

Така че не можем да търсим пълна аналогия в целите, но можем да сравняваме сходни правоотношения, при които правната уредба за едни е обективно право налице, а за други не е. И там търсим правната съразмерност. Така поне пише в правната теория, в общата теория на гражданското право. Допустима е такава аналогия, стига да намерим, че целите са съпоставими при прекратяване и на двете правоотношения, като пак казвам, общественият интерес при упражняване на съдебната власт е поставен пред скоби, защото той засяга неограничен брой субекти.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам процедурно предложение. Има предложение за решение от работната група, което аз подкрепям, тъй като считам, че каквото и да приемем, това ще е дописване на закона. Законът е специален. Дори аргументите, които изложиха колегите Магдалинчев и Имова, са в подкрепа на това, че целите на правосъдието налагат специална и особена уредба и не би следвало да прилагаме аналогия на правото. Така че нека да гласуваме. Чуха се и възражения в обратна посока. Имаме всички изложени доводи и в едната, и в другата посока. Нека да гласуваме предложението на работната група.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: В двете му точки.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Една по една точките, тъй като вероятно ще има различни мнозинства.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Първото предложение е за възлагане на работна група за законодателни промени, когато имаме различие. Второто е за освобождаване.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Нека да разграничим. Първата точка на решението е „Възлага на работна група да изготви законодателни промени“. Нали така? (Г.Чолаков, Цв.Пашкунова: Да.) Моето предложение е да се приеме, че законодателната празнота може да се преодолее със способа на аналогията.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако тази точка не събере мнозинство, ще подложим на г-жа Имова предложението на гласуване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега ще подложа на гласуване разделно първа и втора точки.

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз считам, че във връзка с предложението, което прави г-жа Имова, трябва да обсъдим и въпроса как това предложение с предложените в него срокове се съотнася към правилата, които ние сме приели във връзка с освобождаване на магистратите, на които им предстои пенсиониране, от разпределяне на нови дела. И ако си спомняте, там, когато съдията е наказателен, срокът за освобождаване от разпределение е шест месеца, а когато предстои освобождаването на граждански или търговски съдия, срокът за освобождаване от разпределение, или по-точно за изключване от разпределение, е два месеца. Дали тези срокове всъщност не би трябвало да ни бъдат водещи и тъй като така или иначе ние сме се ориентирали към тях, по-скоро те да ни послужат като основание за този дебат, а не да вървим към аналогия на правото, прилагане на друг нормативен акт, който регламентира правоотношения от друг характер. Това е моето предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз предлагам да гласуваме по предложението на Комисията. Мисля, че всички се изказаха, имаме достатъчно подробен дебат. Ако точка 1 не събере мнозинство, ще подложим на гласуване останалите предложения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, подлагам на разделно гласуване точка 1 и точка 2. Точка 1 е предложението на Комисията е да се възложи на работната група, създадена с нашето решение, изготвянето на предложение за законодателни промени в съществуващата в Закона за съдебната власт уредба.

Режим на гласуване.

Резултат: 7 гласа „за“, 5 гласа „против“. Приема се.

(решението е отразено по-долу в цялост)

Сега подлагам на гласуване предложението по точка 2. То е свързано с предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за освобождаване от длъжност на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ на Бисерка Василева Памукова, която заема длъжността „съдия“ в Софийския районен съд, считано от 03.02.2020 г. По повод на това предложение всъщност беше създадена работната група.

Режим на гласуване.

Резултат: 10 гласа „за“, 2 гласа „против“. Имаме решение по точка 17.

(след проведеното явно гласуване)

17. ОТНОСНО: Предложение от членовете на работна група, създадена с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 34/22.10.2019 г., т. 43, относно освобождаване от длъжност „съдия“, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

17.1. Възлага на работната група, създадена с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 34/22.10.2019 г., т. 43, изготвянето на предложение за законодателни промени в съществуващата в Закона за съдебната власт уредба.

17.2. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Бисерка Василева Памукова от заеманата длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, считано от 03.02.2020 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Господин Панов, може ли само една реплика?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Без да досаждам на колегите, само искам да кажа нещо друго, което считам ... (Прекъсната от А.Дишева: Приключихме с тази точка.) Може ли? Аз Ви изслушах, колега Дишева, много внимателно по всички точки.

Искам само да допълня нещо, което считам, че е важно. В случая законова празнота съществува по отношение на отговорността на магистрата. Ако той в дадения му срок от „до три месеца“ не си изпише делата, ще търпи ли някаква отговорност за това? Защото той може да бездейства - това са много редки случаи, но ги има. И по-скоро законодателно разрешение в тази посока трябва да се търси, защото магистратът може да не си изпълни задълженията и в едномесечния срок, който е минимален; може да го стори и в тримесечния, който е пределно приет, сега виждам - с мнозинството от колегите, по силата на запълването на празнотата по аналогия на правото. Но така или иначе отговорността при бездействие как ще бъде уредена тази хипотеза в този срок? Така че по-скоро законодателната промяна *De lege ferenda* следва да се насочи в тази част, в тази област.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Имова, на работната група, когато се събрахме при мен, ние нали обсъждахме и това като вариант? (В.Имова: Да.) Точно което все още беше в групата и съответно възможности, ако колегите, оставили дела, съответно да има някаква корекция на техните обезщетения, които ще получат. Това беше нещо, върху което работихме, и ще работи върху това работната група, тъй като все пак Съдийската колегия ни възложи доверие да продължим да работим.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Това е, което исках да кажа. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако нямате нищо напротив, да продължим с дневния ред. Следващата точка е 18.

Заповядайте, г-жо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ще правим ли почивка, или продължаваме? Искате ли пет-десет минути почивка?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Десет минути почивка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Има предложение за почивка до 12.30 ч.

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието с точка 18 от дневния ред.

Заповядайте, г-жо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! Колеги, на вашето внимание е заключителен доклад от първия етап от проекта „Заповедно производство“, който е поръчан от Европейската комисия, Службата за подкрепа на структурни реформи, и се изпълнява от консултантската компания „Ърнст енд Янг България“. В този доклад, в създаването на който са участвали и екип районни съдии, са представени целите на реформата за заповедното производство; предлагат се принципните

промени на нормативни изменения, организационни и технически мерки, които са необходими да се внедрят на база на тези предложени промени. Изготвена е една правна и техническа рамка на проекта. Идентифицирани са проблемните моменти. Представени са преработени карти на процесите, отразяващи тези предложени изменения. В този проект на практика се дава рамката на заповедното производство по начина, по който ще бъде организирано и евентуално, ако бъде прието от Висшия съдебен съвет, и съответно отразено чрез съответните законодателни изменения.

Висшият съдебен съвет е основен бенефициент по този проект и като такъв той дължи становище по така начертаната карта на промените. Докладът е изготвен в срок. Представен е още в петък на всички членове на Съдийската колегия. Мога само да маркирам няколко неща от този доклад, които според мен са важни.

Проектният екип е на мнение, че най-подходящ за българските условия е моделът на централизирано случайно разпределение на всички постъпващи заповедни дела между всички районни съдии в страната, които разглеждат заповедни дела, защото това би довело до облекчаване на неравномерното натоварване в районните съдилища. Би изравнило и сроковете за произнасяне в страната и би преодолело и различия в практиката. България има опит от подобна реформа, сходна - това е реформата на Търговския регистър. Постъпващите в цялата страна заявления за вписвания в този регистър се разпределят на случаен принцип между длъжностни лица за регистрацията, които биха могли да бъдат на територията на цялата страна. В случая предложените промени в подсъдността на заповедните дела засягат само заповедното производство и свързаните с него ..., а останалите производства, свързани с исковия и въззивния процес, остават непроменени. Доколкото вследствие на електронизацията, с

която цялото заповедно дело следва да се съхранява на електронен носител, няма да се налага изпращане на заповедно дело в друг район във връзка със съответно исково или въззивно производство, исковият и въззивният съд ще имат пълен достъп до заповедното дело в информационната система на съдилищата. Предлагат се конкретни както технологични процеси да бъдат осъществени, така и нормативни изменения. Те касаят в най-общ вид поддържане на изцяло електронно заповедно дело, различни нива на достъп до делото, като се започне от страните, стигне се до връчителите, исковия, въззивния съд, съдебния изпълнител и останалите участници в процеса. Дава се възможност за автоматично генериране на документи от информационната система. Дава се възможност за достъп и връзка с Търговския регистър, със системата ЕСГРАОН, за да може да се изличи информация за седалището на длъжника - неговият постоянен и настоящ адрес. Дава се възможност да се конфигурират, по индивидуализиращи характеристики да се преценя дали има извършено плащане от едно и също задължено лице за една и съща сума към една и съща банка например, при един и същи номер на подадени заявление. На практика този електронен процес ще доведе до реализиране на икономии в съдебната система. В същото време ще повиши и събираемостта на таксите и ще даде възможност да се препятстват някои, да кажем, практики, с които на практика се постига заобикаляне на закона.

Знаете, че в европейските държави, в по-голямата част от европейските държави електронизирането на заповедното производство е в много по-напреднал стадий от нашето. Единствено България досега изостава от тази обща тенденция за електронизиране на заповедното производство. Няма да ви цитирам статистика. Всички сме наясно за каква част от делата в районните съдилища става въпрос, заповедните дела. Също така самата концепция, въз основа на която е изработен

този проект, е приета от Съдийската колегия. Няма отклонение от това, което проектният екип е направил, с това, което всъщност Съдийската колегия е приела като принципни положения.

Основното, което ще се постигне, е: облекчаване на неравномерното натоварване на районните съдии; ще се ускори производството; ще се използват всички възможни информационни технологии за облекчаване на работата не само на съдиите и съдебните служители, но и на самите страни по тези дела; ще се оптимизира потокът от множество заявления, подавани от големи заявители, защото ще се създаде възможност за автоматизиране на част от процеса и на заплащането на таксите. Както ви казах вече, ще има и техническа възможност за предотвратяване на злоупотреби от страна на заявителите чрез извършване на проверка за тъждественост, за идентифициране на повече от едно висящо заповедно производство между едни и същи страни и с едно и също основание и петитум.

Има даже една такава практика, която се наблюдава в последните години, особено в рамките на софийските съдилища (аз нямам поглед върху останалите, но предполагам, че и в по-големите районни съдилища го има) - има подаване на множество заявления като частични с оглед да се завиши изкуствено размерът на присъдените разноски. И това е една много неприятна практика, която се допуска от определени адвокатски кантори, и с която колегите съдии имат наистина големи затруднения по отношение на това как да се процедира с тези заявления поради това, че законът е такъв, а съответно справедливостта ... изисква друго. Ще се подобри бързината и сигурността на проверката за заплащането на съдебни такси и въобще интеграцията между информационната система, която обслужва заповедното производство, и останалите информационни системи в държавата.

Бих искала да кажа следното. Доколкото считам, че Съдийската колегия следва да вземе становище по този доклад предвид ангажимента към Европейската комисия, аз мисля, че е редно преди да вземем някакво окончателно становище, да бъде изпратен той на всички районни съдии с молба в някакъв по-кратък, обозрим срок да бъде дадено становище или предложения по отношение на така разписаните процеси, доколкото този доклад засяга и един много болезнен въпрос - той е свързан с това дали заповедното производство, заповедните дела да останат в рамките на съдилищата или да бъдат (образно казано) изведени в друг вид орган, държавен орган, който да се занимава с тези дела.

Проектният екип е развил теза, която аз споделям. Дори част от аргументите на тази теза са мои, а именно, че заповедните дела следва да останат в рамките на съдилищата. Но ако считате, че днес трябва да бъде проведен този дебат, аз ви предлагам все пак да изчакаме, да чуем и мнението на районните съдии. Иначе съм готова да развия тези аргументи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Тъй като съм част от екипа в този проект, искам да обясня малко по-просто и по-лесно каква е историята. Това (надявам се всички разбрахте) е външен проект по линия на Европейската комисия. Хората са го спечелили - „Ърнст енд Янг“, много бързо и качествено си свършиха работата. Специални благодарности изказвам на три-четири момчета от Районния съд, които бяха в постоянен контакт с групата от екипа на проекта. Искам да кажа, че ние освен да го приемем за сведение, друго не можем да направим, защото така или иначе това е външен проект.

Но по-основното тук е друго. По времето, по което те правиха този проект, заповедното производство е в съдебната система и още е

там. Аз получих уверение, че няма никаква пречка (в зависимост от това какво решение ще вземе Висшият съдебен съвет, съответно и Народното събрание, защото то без тях не може), като четете докладите - те са три, на мястото, където гледате „*Районен съд*“ или „*съдебен служител*“, да бъде поставено „*Агенция*“ или „*служител на агенцията*“. Тоест, проектът е до ниво „*техническо задание*“. Няма никаква пречка, тъй като това е ..., т.е. няма никаква пречка дейността по заповедното производство да се изпълнява от друг орган, а не от (в случая) Районния съд. Няма пречка това да бъде „*агенция*“, респективно „*служители на агенцията*“.

На мен ми се иска да вземем някакво отношение (може и да не е сега, разбира се), какво е нашето мнение - заповедното производство ще стои ли още в съдебната система или ще бъде изведено? Това е важно с оглед следващия етап от този проект, защото той ще бъде и най-важен, а именно създаването на въпросния софтуер. Едно е да пишат програмистите „*Съд*“, друго е да пишат „*Агенция*“, например. Възможно е, възможно е, казвам, тази работа да я върши Търговският регистър, т.е. там има вече изграден капацитет, софтуер, интернет комуникации и т.н. и съответно техническото задание би могло да бъде по-просто и по-лесно за изпълнение. Или пък обратно - ако се създава изцяло нова агенция, съответното техническото задание ще бъде по-сложно, както ще бъде и по-сложно, ако заповедното производство остане в съдебната система.

Иска ми се да проведем този дебат, пак казвам, не и сега - заповедното производство ще продължи ли в съдебната система да съществува или ще бъде изведено.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Едно уточнение само. Както каза и колегата Новански, това е първият етап. Самият проект Европейската комисия чрез програмата за структурни реформи го раздели на две

части. И втората част е изготвянето на техническо задание. Аз пропуснах нещо много важно да кажа - че избраният изпълнител от Европейската комисия и самата Европейска комисия в лицето на нейните служители, които отговарят за този проект, бяха изключително експедитивни и самото качество на предложението доклад за мен е повече от задоволително (бих казала, че за мен лично надхвърли очакванията ми). Това е и благодарение на екипа от районни съдии, които излъчи Съдийската колегия (ще им кажа имената, защото е важно да се знаят). Това са колегите Константин Кунчев, Филип Савов, Георги Чехларов, Кирил Петров, Десислава Жекова и Дарина Стоянова, те са районни съдии основно от Софийския районен съд, от Варна и от Бургас. Мога да кажа, че те участваха наравно със самия изпълнител и техните предложения на практика са вътре в самия проект.

Следващият етап в техническото задание е важен, защото ако Висшият съдебен съвет, в лицето на Съдийската колегия, изрази принципното становище, че заповедните дела не могат да останат при съдилищата, т.е. няма да останат, а по-целесъобразно е да бъде организирано от държавата в агенция или в друг орган, това ще е важно, защото техническото задание на практика ще предопредели и края на проекта. Тоест, този дебат дори да го отложим днес, ние трябва да го проведем и за съжаление нямаме много време, защото за разлика от възприетата практика в България, Европейската комисия много стриктно държи на сроковете - 14 ноември е краят на срока. Те са склонни с една седмица да ни изчакат. В интерес на истината забавянето на самия екип беше по причини независими от тях. Те са свързани с това, че имаше три насрочени срещи в рамките на три месеца с изпълнителите по други два проекта, които обаче не се отзоваха. Така че те направиха всичко възможно, повече от възможното, за да бъде приключен този проект и

да го има този доклад при вас. Има ги и предните два доклада, но този е същественият и по този дължим някакво становище.

Затова аз ще ви помоля, ако вземем решение да бъде отложено, примерно за следващата седмица, да пуснем писма с молба до колегите районни съдии да изразят становища, да изразят предложения и тогава вече да проведем и дебата, който дължим, защото Европейската комисия чака абсолютно конкретно решение от нас. Те ще вземат становища и от другия бенефициент по този проект (това е Министерството на финансите), който всъщност представлява държавата в този проект.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря!

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Доколкото разбрах, от нас като членове на Съдийската колегия се иска да вземем становище по този доклад - дали подкрепяме доклада, или не го подкрепяме. Това ли е? (Б.Новански без микрофон: това е...) Колеги, аз не знам какво точно трябва да гласуваме и какво точно трябва да вземем като становище.

БОЯН НОВАНСКИ (без микрофон): За да се изпълни вторият етап, който е най-важният, в днешното заседание трябва да кажем...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Госпожа Марчева каза, че трябва да има становище от Съдийската колегия. Нали така?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): Ако запишем „приема за сведение" и им го пратим, те няма да разберат този термин и ще кажат, че сме го приели така, както ни е представен. А редно е ...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз искам да знам какъв ще бъде проектът за решение. Приема становище и подкрепя доклада - това ли трябва да вземем като решение? Извинявайте, не съм наясно.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ние няма как да предложим проект за решение, защото това не е комисия в Съвета. Ние внасяме, понеже сме

членове от екипа за управление в проекта, т.е. ние внасяме този доклад с молба за становище. По какъв начин - ние не можем да го предопределим, затова няма и проект на диспозитив за решение. Това не лишава органа от възможността да вземе решение, защото, извинявайте, ама тук се взимат решенията, а не в самите комисии, които тук само се предлагат в готов вид и ние трябва да ги гласуваме с „да“ и „не“. Тук трябва да се развие истинският дебат и аз считам, че това е наша отговорност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре, но какво становище трябва да вземем? Аз това питам. (А.Дишева: и по кой въпрос.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: По кой въпрос трябва да вземем становище? (Говорят едновременно.)

БОЯН НОВАНСКИ: За мен основният въпрос е ние какво становище ще вземем по отношение на заповедното производство.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така.

БОЯН НОВАНСКИ: Защото, в интерес на истината, дали ще изразим някакво становище по самия доклад или за сведение, те хората са го направили, не ги интересува много. Те са си взели парите, както се казва, но за да се изпълни вторият етап, ние трябва да кажем ще го бъде ли това заповедно производство в съдебната система или не. За мен дебатът е този и трябва да вземем становище сега какво е нашето мнение по отношение на заповедното производство в съдебната система - ето, така да го кажем. (Д.Марчева без микрофон: А няма пречка да вземат становище и по всички останали неща, които са ...)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нека да се формулират въпроси, за да знаем върху какво да мислим, върху какво да съсредоточим вниманието си и какви решения ще вземаме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само едно изречение. Разбрах, това наистина е основният въпрос и е въпрос, който отдавна витае на тази

маса - къде да бъдат заповедните производства. Наистина това е важен дебат. Аз лично не съм готов за този дебат и ще помоля за отлагане поне за една седмица, за да мога да се подготвя най-вече във връзка с аргументите, които са изложени, тъй като тук в този доклад са изложени аргументи само и единствено защо трябва да бъдат заповедните производства в съдебната система. Аз искам също да проверя има ли на други места, в други европейски държави, изобщо как е решен проблемът на други места. (Б.Новански без микрофон: Тук е записано...) (Реплика без микрофон: Само за таксите.) Но само за таксите, не и за друго.

Затова освен този дебат, който се развива и ще вземем становище (по това трябва да вземем наистина становище, както каза и колегата Новански, да знаем как ще върви по-нататък проектът), аз споделям това предложение на колегата Марчева, но смятам, че то няма да бъде изпълнимо до една седмица и налага ли се това да го правим въобще, за изпращане на районните съдилища?

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Хубаво е да чуем тяхното мнение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Разбирам, но аз разбирам, че следващата седмица трябва да приключим това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпросът е дали една седмица е достатъчна?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Проблемът е, че самият изпълнител по проекта има срокове, в които той трябва да се отчете. Той е изпратил доклада вече на програмата за структурни реформи, от там върнаха имейл в неделя, в който казаха, че задължително очакват становището на ВСС /Съдийска колегия/ и на Министерство на финансите. Никой от Европейската комисия, нито от изпълнителя по проекта не е дефинирал въпроси. И аз мисля, че ние сме съдии и не е необходимо някой да ни съставя въпроси и като в училище ние да се готвим за тях и да

отговаряме. Има един доклад, ако сте го прочели, може и да възникнат въпроси във вас. Най-същественният, както досега три пъти го казахме поне, това е чисто концептуално - къде да бъдат заповедните дела? Има разписани процеси, има предложения за законодателни изменения. Докладът не е с общи формулировки, той е изключително конкретен. Виждате, че всяко едно изречение е ценно и носи информация и носи предложение. Никой не е ограничен в това да изразява становище по всичките тези параграфи, които сигурно надхвърлят 1000 в този доклад. Така че аз не бих могла, нямам тези правомощия предварително да предопределям на какви въпроси да се говори. Моето предложение е такова - ако се обединим около конкретно становище, в зависимост от дебата, да го изпратим на Европейската комисия, която очаква това от нас.

По отношение на сроковете. Бих могла да говоря да изпратим едно искане до Европейската комисия, с молба да обясним, че имаме процедурни изисквания, които трябва да спазим и те са свързани с това да съберем мненията на районните съдии, което за мен е много важно. Защото в интерес на истината, извън концептуалния въпрос за това, къде да бъдат заповедните дела, всичко останало е технология, в която всеки един детайл е важен. А няма хора, които да са по-подготвени в тази насока от районните съдии. Ние, тук на тази маса... Аз не съм гледала заповедни дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, нека тогава първият въпрос - да го изпратим ли на колегите от районните съдилища и дали ще бъде достатъчно времето от една седмица? Една седмица е страшно кратък период. Обемът е достатъчно голям, надали ще успеят за една седмица./шум в залата/

БОЯН НОВАНСКИ: Никакъв смисъл няма да дадете доклада на районните съдии, защото това е външен проект, той е изпълнен вече,

хората са го направили. Каквото е направено, е направено - край! Свършено! Хората са си взели парите. Какво като питате районните съдии „какво ще кажете за този доклад?“. Изпълнен е проекта - до тук! Въпросът, който трябва да се зададе евентуално на районните съдии, е къде го виждат, а не да ми коментират доклада. Това е! И могат да отговорят за една седмица според мен, а не да коментират доклада. Работата е свършена по този проект.

/Лозан Панов напуска залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

/Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд/

ВЕРОНИКА ИМОВА: Нека да се приложи доклада, да се зададе този въпрос...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам един предварителен въпрос: Как този проект и последващия такъв се съотнася към проекта за изграждане на ЕИСС? Защото в ЗСВ е записано, че съдебната власт ще разполага с ЕИСС. Това, което се предлага, по своята същност е самостоятелна информационна система и с оглед на това трябва да имаме яснота как ще се впише той. Тук виждам някакви подробности във връзка с ползването на портала, който той портала си остава и ЕИСС трябва да го ползва този портал и т.н. Но основният въпрос е, как се съотнася проекта, идеята за централизирано разпределение на заповедните производства към ЕИСС. Това е едното.

Второто нещо, което също е важно и фундаментално. Ние трябва да кажем заповедните производства в съдебната система ли остават, заповедите за незабавно изпълнение съдии ли ще ги издават или други органи. Действително, както казахте, този въпрос витае тук от много време, но така или иначе ние досега не сме го решили. Не знам дали ще може в рамките на една седмица този въпрос да бъде решен. Ние трябва да бъдем абсолютно наясно, ако не е в съдебната система заповедното производство къде ще бъде то. Защото аз не съм много съгласна с това, което каза тук колегата Новански, че на практика тази „матрица“ да я наречем, която ще бъде разработена като технологичен проект по-нататък, би могла, понеже е универсална, да се ползва и когато заповедното производство остане в съдебната система или

когато то се предаде на някаква агенция, което е нова идея, между впрочем, защото досега се говореше дали заповедните производства да не бъдат дадени на държавните съдебни изпълнители. Лично аз сега за пръв път чувам, че има вариант и агенция да създадем в този порядък и по подобие, може би на Търговския регистър. Това са много важни въпроси, за една седмица районните съдии могат да ни кажат „Да“ или „Не“ и според мен пак няма да се стигне до някакво задълбочено обсъждане на нещата, а те ще гледат по общите въпроси - дали това ще им запази съда, като го натовари допълнително или примерно дали ще разтовари съда, като част от тези производства ще отидат към ниско натоварените районни съдилища. Мисля, че това ще е отправната точка, въз основа на която ще тръгнат районните съдии, за да заявят своето становище. Така че първо очаквам отговор на въпроса за взаимодействието с ЕИСС, който е изключително важен, принципен и фундаментален и ние не можем да го заобиколим това, защото по този проект се работи. Там се дават милиони левове за създаването на тази ЕИСС. И сега ние ако почнем да правим информационна система до съществуващата информационна система, не знам дали това ще се приеме, защото то касае изменение на ЗСВ.

И другото, което трябва да преценим, като ги питаме съдилищата, какъв срок да им дадем, за да можем да разчитаме, че ще получим добре премислен отговор.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, има поставен въпрос. Отговорът на този въпрос е даден на стр. 11 и стр. 12 от доклада.../Чува се: От кой доклад?/ От доклада на „Ърнст енд Янг“, последният доклад, който разискваме в момента, относно Целите и обхвата на предложения за реформи в заповедното производство в България. В този доклад изрично се казва, че „информационната система на заповедното

производство, в нейните части, свързани с взаимодействието с външни за съдебната система участници, както и частта обслужваща производството в съдилищата, са част съответно от Единния информационен портал за електронно правосъдие и ЕИСС". И тук са дадени как „...ще има естествена интеграция между отделните производства, общодостъпна, базирана на централизирано управление на правата и нивата на достъп информация за цялостния съдебен процес, единно управление и взаимосвързаност на извършените промени в информационната система. Унифициран достъп на външни за системата лица, унифицирани средства и способности за комуникация с външните лица". Т.е. това, което искат да кажат е ясно, но нека да го поясня - че ние не правим паралелна информационна система в никакъв случай. Тя ще бъде свързана с ЕИСС, тя ще бъде част от тази ЕИСС. И затова за мен беше много важно да разбера, че проекта за ЕИСС, в частта, върви в темповете и сроковете, които са заложили в проекта, т.е. не се очаква забавяне и аз силно се надявам, че там нещата ще бъдат приключени по начин, по който ще позволим заповедното производство, ако остане в рамките на съдилищата, да може действително да намери реализация. Екипът по този проект прави няколко срещи.../прекъсната е/

ОЛГА КЕРЕЛСКА: /извън микрофона/Какви са контактите, говорено ли е по тази тема?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ами, Вие сте присъствали също на една от тези срещи, като ръководител на проекта за Единния портал. Така че те направиха няколко работни срещи, в интерес на истината имаше проблем от страна на изпълнителя по проекта за ЕИСС, който два пъти на една от насрочените срещи не дойде. Но така или иначе изпратиха представители и последната среща беше проведена. Самият изпълнител по този проект има ангажимент и задължение да координира всичко с двата проекта - за Единния информационен портал и за ЕИСС.

Категорично мога да кажа, че те си изпълниха стриктно това предложение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, исках да апелирам към това, все пак да бъде зададена някаква рамка на произнасянето и на становището, което се иска от нас. Изобщо не съм съгласна с идеята, че понеже сме били съдии, можели сме сами да изведем спорните въпроси и темите, по които да дебатираме. Внася се точка в дневния ред, която единият от вносителите твърди, че трябва да я приемем само за сведение - г-н Новански в частност, и не можем да направим нищо друго, а г-жа Марчева твърди, че ние сами трябва да изведем въпросите, по които трябва да дебатираме. Аз категорично заявявам, че бих искала да имам предмет за разсъждение и за взимане на решение. И от там насетне сами по себе си ще се наложат и останалите разрешения. Ще изпращаме ли на районните съдилища, с какво ще изпращаме, колко време ще трябва да чакаме, по кой въпрос ще искаме от тях да се произнесат и т.н.? Заради това, аз не знам сега ние този доклад само за сведение ли ще го приемем, с оглед на това, което твърди г-н Новански, че то е изпълнено, платено е и нищо друго не може да се направи. Или пък ще трябва да изразяваме становище по същество относно мястото на заповедното производство, разни други указания и предложения, които са давани в съдържанието на доклада. Това исках да уточним.

БОЯН НОВАНСКИ: Понякога имам чувството, че се намирам в детска градина! /оживление/ Първо, на въпроса на Олга /Керелска/ ще отговоря така: дали заповедното производство ще остане в съдебната система или извън съдебната система, при всички положения тази програма, този софтуер, тази система, която са разработили и ще разработват евентуално „Ърнст енд Янг“ или не знам кой, защото не зависи от нас, ще трябва да се свърже с ЕИСС. Въпросът е, в пълна

степен ли ще се свързва или не. Защото, както знаете, заповедното производство може да стане исково. Щом ще стане в някои моменти исково, то трябва да се свърже с ЕИСС, защото от там нататък започва преразпределение и т.н. Знаете ги тези неща по-добре от мен. Това, което искам да кажа, съжалявам, че г-жа Дишева излезе /извън залата е в момента/, за мен основният въпрос е този и ние можем да организираме в кратки срокове, ако трябва да питаме районните съдии, какво им е мнението относно мястото на заповедното производство в съдебната система. Не е толкова трудно - това е един въпрос, по който може да се съберат и да говорят за три часа, да дадат мнение и да приключи това. Защото, важното в случая е, че предстои втори етап на този проект. Вторият етап е истинския проект, той е техническият проект - софтуер, IT-специалисти, трябва да напишат програмата. И едно е дали ще бъде свързана с ЕИСС в пълен мащаб или ще бъде свързана в определен мащаб. Едно е да правиш програма за съдебната система, друго е да правиш програма за агенция, която ще бъде от 30 човека, примерно казвам. Нищо не ни пречи да зададем въпроса на районните съдии, да отговорят бързо, но въпросът да бъде този: Какво ви е мнението относно мястото на заповедното производство в съдебната система?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Вижте сега, ние се сме някакъв орган двамата с колежата Новански, ние сме членове на Съдийска колежия, които участват в проектния екип. Внасяме го, защото ние всъщност сме част от представители на Съдийска колежия, внасяме го двамата, защото сме участвали. Това не значи, че ние трябва да сме на едно и също становище. Колежата Дишева пита и отговор не чака - излезе! Но аз ще кажа следното: за мен лично, този начин на работа, да се поставят някакви задачи, да се спускат рамки, да се забива въпроса в

един чиновнически дебат „ама, ние точно на какво трябва да отговорим“! Аз ви предадох това, което Европейската комисия иска от Съвета. Ако искате, можем да ги питаме за автентично тълкуване и тях, какво са искали да кажат в това, какво точно становище да изразим. Нямам нищо против. Моят ангажимент беше, освен да участвам в работата на този проектен екип, да внеса в Съдийска колегия, за становище, съобразно ангажимента, който има Съдийска колегия към този проект. Това е - нищо повече. Ако считате, че становището трябва да се концентрира само върху важният въпрос, къде да бъдат заповедните дела - ОК, и това е някаква позиция. Защо за мен е важно да участват районните съдии? - Защото вътре има много детайли, които ние не ги разбираме. Вярно, участваха много достойни представители на районните съдии, но все пак едно е да мислят четири човека, друго е да мислят хиляда. Редно е да чуем мнението и на останалите, по това както са разписани. Дали една седмица е достатъчно... Говорих с колеги още миналата седмица, защото преди доклада да придобие окончателен вид и да бъде представен официално, аз го имах като екземпляр, защото участвах в обсъжданията на корекциите, предложени впоследствие. Бях в няколко районни съдилища в страната, попитах колегите там дали им е достатъчно една седмица за да могат да го прочетат. Този доклад е от 30 стр., лесно четивен е, пак казвам, и на тях няма да им е толкова сложен колкото на нас, защото касае неща, които на тях са им пределно ясни. И аз мисля, че те при добро желание и в рамките на половин ден могат да се справят с всичко. Не е необходимо толкова време да отделят на самия доклад.

По отношение на това, колко ние сме подготвени? - Извинявайте, този въпрос стои повече от две години на тази маса, може би от началото на мандата ни! Ако ние нямаме за себе си отговор къде да бъдат заповедните дела, аз не мисля, че и две седмици или два

месеца още, ще са достатъчни за да попълнят този дефицит от две години, който се е натрупал. Мисля, че всеки има някакво мнение. Проектният екип е изложил своите аргументи, които аз лично споделям. Има още един, който пропуснахме да го отбележим и аз мисля, че също е съществен, но като дойде момента ще го кажа. Моля ви, просто да вземем някакво решение днес!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Все пак, аз мисля, че има някакво противоречие между това, което каза колегата Новански и това, което казва колегата Марчева. Значи, колегата Новански твърди, че трябва да го изпратим до съдилищата и те да кажат заповедното производство дали да остане.../шум в залата/ Колегата Марчева същото го каза, но в следващия момент каза, че е хубаво като се изпрати доклада на районните съдии и особено ценно е това, че те се занимават със заповедни производства и биха могли да дадат становища по всеки един детайл, т.е. по стъпките, които са предвидени за подаване и.../реплика от залата/ Това вече, извинявайте, колеги, това е много сериозна работа, така че нека се разберем за какво ще го пращаме този доклад до районните съдилища. Да кажат дали заповедните производства ще останат в системата или ще излязат и като излязат, къде ще идат, защото може би и това трябва да ги попитаме, а не след това да ги питаме наново, дали ще са в агенция или пък държавни съдебни изпълнители. Може и трета идея да възникне. Т.е. това да решим - това ли ще ги питаме само или като им пратим доклада, ще кажем: бе я го разгледайте да видите вътре какви стъпки, защото те са отграничени отделните елементи от цялото производство, дадени са като стъпки. Я ги вижте тези стъпки и считате ли, че те са достатъчни, считате ли, че това, което е предвидено може да стане по начина, по който е предвидено, защото нещата хич не са прости. Едно е да се пусне заявление по чл. 410, по-сложно е да се пусне заявление по чл.

417, от там нататък възникват и ред други въпроси, свързани с възражения, с установителни иски, кой ще ги гледа, как ще върви цялата тази информация между съдилищата? Това са твърде съществени неща, за да могат те в рамките на една седмица да ги проследят и да дадат компетентно мнение.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, очевидно от това, което чуваме, основният въпрос е подведомствеността на заповедните производства. Нека да видим какво е мнението на районните съдии, които прилагат тези производства и разглеждат тези производства, и всички останали детайли, за които говори колегата Керелска. Ако ние решим, че заповедните производства ще останат в съдебната система, тогава ще дадем възможност да изразят своето становище по тези въпроси. И само още едно изречение. Доколкото дебата по същество, за това дали заповедните производства да бъдат в съдебната система или извън нея, ще бъдат разгледани, както разбирам в съвсем кратки срокове, нека да се запознаем и с доклада, който приехме по проекта на колегата Чапкънова, за натовареността на съдилищата. Там беше проведена анкета и имаше доста аргументи и предложения, включително за законодателни промени, свързани с извеждането на заповедните производства от съдебната система. Тъй като тук виждам, че в Раздел втори от доклада, /Цели на реформата, т. 2/ много подробно са изложени аргументи за оставане в системата. Затова, за да бъдем информирани и за съображенията в противната посока, нека да се запознаем и с този доклад.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова, разбирам, че Вашето предложение е да се изпрати на всички районни съдилища в страната.../Ц. Пашкунова: По въпроса за подведомствеността на заповедните производства./ ...какво е становището на съответния съд по въпроса къде да бъдат заповедните производства.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И да бъде изпратен доклада, както и доклада по другия проект на колегата Чапкънова./Ц. Пашкунова: Точно така!/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Районните съдии много отдавна имат становище по въпроса къде да е заповедното производство, така че този въпрос няма да ги затрудни. Въпросът е, да допълним писмото „в зависимост от отговора, който давате по базисния въпрос, моля, вземете становище и по доклада“. Освен ако не искаме другата хипотеза - да задължим всички да вземат отношение по доклада. Но имайте предвид, че има и много сериозно становище за връщане на чл. 237 от стария ГПК./оживление/ Няма съдия, който да не мисли, че това беше най-хубавия текст, така че.../оживление/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре, колеги, само да питам кога можем да изпратим тези документи?

НИКОЛАЙ НАЙДЕНОВ: Тези документи можем да ги изпратим до утре.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, администрацията казва, че утре документите могат да бъдат изпратени на съответните магистрати.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ще предложа тогава, за да им дадем възможност наистина да изразят становища и предложения най-вече, защото проектният екип го интересуват предложенията относно детайлите и становищата, защото там могат да възникнат много важни и съществени въпроси, затова да не е другия вторник, а например 26.11. да влезе в Съдийска колегия, за да има възможност после и администрацията в Съвета да обобщи по някакъв начин тези становища. Иначе няма как. Това са 1000 съдилища, ако всички отговорят... Ние не ги задължаваме. Моето впечатление е, че тях това ги интересува много и затова държат да прочетат доклада. Ние няма да

ги задължаваме, естествено. Писмото, което аз бях подготвила, защото не знаех дали ще имам време преди влизане в Съдийска колегия, да бъде изпратен този доклад, моят проект на писмо включваше думата „молба“. Т.е. молим, ако те имат възможност да изразят становище и да изразят и предложения, не само становище.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Предлагаме, доколкото разбирам, тези хора да ни дадат отговор какво е тяхното становище - дали да остане в съдебната система или не. Но това тяхно становище, без реално да отговорят и на въпроса, дали ще се постигнат целите, които са заложили. Т.е. дали ще стане равномерно натоварването, дали ще се ускори производството. Без тези аргументи тяхното становище „Да“ или „Не“ няма да ни помогне на нас да вземем решение. Така си мисля аз. Защото съвсем на „тото“ могат да решат на 1000 души, 600 да кажат „Да“, 400 - „Не“. Без аргументи за целите, които се целят в този проект ние на какво ще заложим? - На болшинството или на някаква аргументация. Защото решението би следвало да е наше. /шум в залата/ Ще облекчи ли това процедурата, ще ускори ли производството и ще доведе ли до използване на възможностите на информационните технологии? Всичко друго е губи време. Щели да дадат становище - много важно! Ако не е аргументирано ние ще вземем ли правилното решение?/реплика от залата/ Да, аз имам също, но понеже ще питаме съдиите от районните съдилища, нека те да кажат защо считат така. Защото при този въпрос могат да кажат „Да“ или „Не“, без аргументи.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: /извън микрофона/Този процес е само в интерес на Софийския районен съд, и да кажем още няколко съда. Всички останали ще кажат „ще останем без работа“ и ще трябва да ги съкратим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има резон това, което каза колежата Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: /извън микрофона/ Освен това в България проблем със заповедното производство няма, разберете го това. В България заповедно производство се издава заповедта за изпълнение на третия ден. Единствено в София има месеци, години, в които се чака.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, обединяваме ли се около това, съответно да направим искане до районните съдилища, които да ни дадат становища по въпроса, ако желаят. Да бъде „молим за аргументирано становище по подведомствеността на заповедните производства“. Като ние можем да изпратим на председателите на съответните съдилища докладите и това...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нека да го кажем - и онзи доклад по проекта на г-жа Чапкънова.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, аз в момента обобщавам всички изказвания. Освен всички доклади, които са качени тук, включително и доклада на колегата Чапкънова. Като ще ги помолим до 26 ноември, нали така...

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз ви предлагам да бъде до 21 ноември, за да може все пак да има време да се обобщят тези становища.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И втора точка от диспозитива: отлагаме взимане на становище по тези доклади за заседанието на Съдийска колегия на 26 ноември.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не разбрах дали ще искаме становище от районните съдилища по предложенията, за начина, по който следва да бъде уредено централизираното разпределение на делата. Независимо от отговора на първия въпрос. Защото, доколкото разбирам, за изготвянето на техническото задание, това също е важно. И когато ние стигнем до този въпрос, евентуално ако не решим да бъдат

подведомствени на други органи извън съдилищата, ще трябва точно този въпрос да дебатирате - дали изобщо централизираното разпределение може да изпълни целите такива, каквито са формулирани, а именно - намаляване натовареността, в частност на софийския съд или най-общо казано изравняване на натовареността. Дали и какви затруднения би създадо подобно централизирано разпределение, така че според мен е важно и на този въпрос да бъде отговорено, за да не делим на парче този процес.

БОЯН НОВАНСКИ: Това го има и в доклада. Проекта...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това е становището на една експертна група. Нали искаме по-широк дебат по въпроса, нали се съгласихме около идеята, че районните съдии са тези, които най-точно могат да ни кажат какви са проблемите и какви проблеми съзират в евентуалното централизирано разпределение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Доколкото разбирам, предложението на колежата Дишева е, освен да питаме за подведомствеността на заповедните производства, да има и втори въпрос - подкрепят ли идеята за централизирано разпределение на заповедните... Това ли е въпроса, колега Дишева?

АТАНАСКА ДИШЕВА: /извън микрофона/ Нали по предложенията трябва да се дебатират. Това беше становището на г-жа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Централизираното разпределение е част от решенията, които са предложени в този проект. Те, всъщност са две отправни точки - централизирана и дигитализация. Тези два процеса вървят ръка за ръка, така са разписани и стъпките. Моето предложение беше съвсем работно и оперативно, за да се подпомогне после и екипа, защото е възможно той да вземе това нещо предвид после като забележки и дори този доклад да го приемат за окончателен, те биха

могли после да издадат някаква корекция. И ще кажа защо. Примерно, когато гледахме на последното заседание на проектния екип проекта за доклад, там имаше един въпрос, който аз го забелязах, въпреки че не съм гледала заповедни дела и той беше, когато се издава изпълнителен лист в място различно, се връчва от там където съда го е издал, разгледал заповедното дело по 417 и се прави проверка за идентичност на документа, който е изпълнително основание по 417 и оригинала. Там, ако проверката завърши, т.е. да се връчи изпълнителния лист, възникна един въпрос, който не беше взет под внимание, а именно: какво се случва с този издаден вече изпълнителен лист, след като не се връчва? Разбирате ли, има едни такива тънкости, в целия процес, които с оглед дигитализацията могат да създадат проблем, особено с връчванията. Той е най-същественният въпрос като цяло в гражданския процес. Затова, моята молба е такава: да не ограничаваме колегите, извън този концептуален въпрос, да не ги ограничаваме в това да изразят мнения и предложения, по принцип, за всички разписани процеси, така както са дадени в доклада - както намерят за добре. Това е моята молба./обсъждат/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ние така или иначе ще съобразим техните становища, ще ги вземем предвид, но решението ще бъде наше окончателно, какво точно ще бъде.

Предлагам, колеги, да продължим с гласуване на това, което взехме като решение. Режим на гласуване, съответно със срока до 21 ноември да получим тези отговори и на 26 ноември да бъдем отново тук, готови за дебат по тези въпроси.

Резултат: 10 „За“; 0 „Против“.

/след проведеното явно гласуване/

18. ОТНОСНО: Доклад относно целите и обхвата на предложения за реформи в заповедното производство в България

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

18.1. Изпраща на районните съдилища в страната *Докладите, изготвени в рамките на проект „Заповедно производство”, в изпълнение на Договор SRSS/SC2019/012, Обособена позиция 1, към Служба за подкрепа на структурните реформи на Европейската комисия, както и Аналитичен доклад, идентифициращ факторите, водещи до увеличаване на продължителността на делата и преписките, и Анализ на измененията в процесуалните закони с оглед преодоляване на факторите, водещи до забавяне на делата и преписките, разработени в рамките на проект „Въвеждане на система за наблюдение и регулиране на натовареността на магистратите и съдебната администрация, създаване на стандарт за условията на труд в органите на съдебната власт и повишаване на ефективността на работата им”, финансиран по договор за безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-0011-S02/14.09.2017 г., с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Добро управление” 2014-2020 г., с молба да изразят аргументирани становища и предложения относно подведомствеността на заповедните производства, както и по останалите въпроси и предложения, направени в Доклада относно целите и обхвата на предложения за реформи в заповедното производство в България, които да изпратят на Съдийската колегия на ВСС в срок до 21.11.2019 г.*

18.2. Обобщените становища и предложения да се разгледат на заседанието на Съдийската колегия на ВСС на 26.11.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме със следващата точка - Международна дейност.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка е предложение за решение, с което се предлага да се приеме за сведение доклад на Милена Колева - съдия в Стара Загора и Илияна Зелева - РС-Девин, във връзка с участието им на международна конференция в Будапеща през периода 9 - 12 октомври, 2019 г.

И второто предложение за решение: да възложи на Дирекция „Международна дейност и протокол“ да публикува въпросния доклад.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания? - Няма.

Режим на гласуване. При моя отвод, разбира се.

Резултат: 8 гласа „За“; 0 „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

19. ОТНОСНО: Проект на решение за приемане на доклад от Милена Костова-Колева - административен ръководител на Районен съд - Стара Загора, и Илияна Ферева-Зелева - административен ръководител на Районен съд - Девин, от участие в VII Международна конференция на тема „Съдилища и комуникации“, в периода 09-12.10.2019 г., в гр. Будапеща, Унгария

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

19.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ доклад от Милена Костова-Колева - административен ръководител на Районен съд - Стара Загора, и Илияна Ферева-Зелева - административен ръководител на Районен съд - Девин, от участие в VII Международна конференция на тема „Съдилища и комуникации“, в периода 09-12.10.2019 г., в гр. Будапеща.

19.2. ВЪЗЛАГА на Дирекция „Международна дейност и протокол“ на АВСС да публикува доклада по т. 19.1 на интернет страницата на ВСС, в раздел „Международна дейност/Доклади анализи и решения/Доклади от международни срещи“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 20. Колеги, има ли някакъв проблем анблок да ги докладва г-н Кояджиков?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Ще ви предложа от т. 20 до т. 22 включително да докладвам анблок, тъй като касаят атестиране на магистрати, а следващите 23, 24, 25 отново анблок - те са за повишаване в ранг.

Точка 20, касае периодично атестиране на Теодора Момова от РС-Шумен и приемане, на основание чл. 206, комплексна оценка „Много добра“.

Следващата точка 21, е провеждане на периодично атестиране на Полина Стефанова - съдия в ОС-Габрово и приемане комплексна оценка „Много добра“.

И последната точка е провеждане на периодично атестиране на Евгени Узунов - председател на РС-Несебър и приемане на комплексна оценка „Много добра“ на този магистрат.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания, колеги? - Няма.

Режим на гласуване, анблок. Резултат: 10 „За“; 0 „Против“.

Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване, анблок от т. 20 до т. 22,вкл./

СЪДИЙСКАТА КОЛЕИГЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**РЕШИ:**

20.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Теодора Руменова Йорданова - Момова - съдия в Районен съд - Шумен.

20.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Теодора Руменова Йорданова - Момова - съдия в Районен съд - Шумен.

21.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Полина Пенкова Пенкова - Стефанова - съдия в Окръжен съд - Габрово.

21.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Полина Пенкова Пенкова - Стефанова - съдия в Окръжен съд - Габрово.

22.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Евгени Мирославов Узунов - административен ръководител - председател на Районен съд - Несебър.

22.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Евгени Мирославов Узунов - административен ръководител - председател на Районен съд - Несебър.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Продължаваме с точка 23 - повишаване на Веселин Енчев - съдия в Административен съд - Бургас,

на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с възнаграждение по Таблица 1.

Следващият проект за решение, е повишаване на Димитрина Петрова - съдия в Административен съд - София-град, на място в ранг „съдия във ВКС и ВАС“ с възнаграждение по Таблица 1.

И последната точка, е предложение за решение за повишаването на Стела Бъчварова - съдия от РС-Свищов, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с възнаграждение по Таблица 1.

Всички решения са „считано от датата на вземане на решението“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, откривам дебата по тези точки. /няма дебат/ Закривам дебата.

Режим на гласуване, анблок, докладваните точки 23, 24 и 25.

Резултат: 10 гласа „За“; 0 „Против“. Има взети решения.

/след проведеното явно гласуване, анблок от т. 23 до т. 25,вкл./

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

23. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Веселин Валентинов Енчев - съдия в Административен съд - Бургас, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

24. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Димитрина Маринова Петрова - съдия в Административен съд - София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с

месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

25. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Стела Дянкова Бъчварова - съдия в Районен съд - Свищов, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, колеги. Закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието - 13,33 ч.

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

/Изготвен на 20.11.2019 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ